

2/2022 INSANE

JYVÄSKYLÄN SUOMEN KIELEN OPISKELIJOIDEN AINEJÄRJESTÖLEHTI

TIEDOTETTAVAA

4 Katsaus ensi vuoteen

KULTTUURIA

- 6 InSanen historiakatsaus osa II
- 26 Kieli ja tietoisuus
- 27 Taide ja itseilmaisus
- 28 Kimmon kokkinurkkaus

ALUMNEJA

- 16 Alumnitapaaminen 2022
- 30 Alumnikahveilla kuultiin uratarinoita
- 31 Oi (ja voi) niitä aikoja!

FUKSEJA

20 Fuksit 2022

ARKEA

- 34 Mikä ihmeen perusarki?
- 38 Lukijoiden arkiniksejä
- 15 Lankojen lumoissa – puikkojen pauloissa
- 32 Lukeminen kannattaa aina

JUHLAA

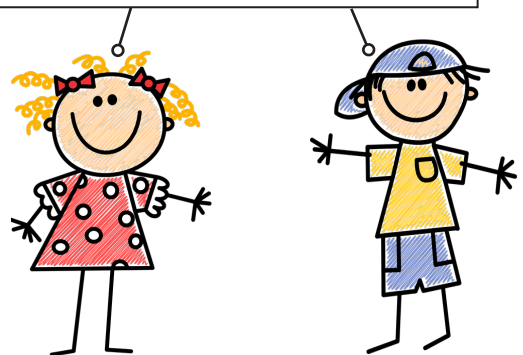
- 36 Millainen joulusanelainen olet?
- 40 Musiikkia juhlatilaisuuksiin & V. Miettisen puujalat
- 17 Vujuraportti & -tunnelmia
- 41 Fuksiais- ja Osma-raportit

AAMUYÖN ÄLYNVÄLÄYKSIÄ

- 42 Kalatarina
- 46 Horoskoopit

Jo perinteeksi muodostuneet fuksiesittelyt ovat taas täällä. Jos sinulla on tunne, että et yliopiston käytävillä astellessasi välttämättä tunnista vastaan marssivia Sanen uusia fukseja, niin luo katseesi sivuille 20–25!

Testaa sivulta 36 alkaen "joulusanelaisuutesi". Vannotko vihreiden kuulien perään, aloitatko joululaulujen kuuntelun jo juhannuksena, pistätkö puikot viuhtomaan joululomalla?

SAMAA SANEA ERI PAKETISSA

Keski-ikäinen Sane porskuttaa kevein askelin! Säännöllinen muutos ja skarppi opiskeluympäristö pitävät vetreänä. 55 vuotta on vasta alku, eivätkä eläkepäivät häämötä lähimaillakaan. Tätä kunniakasta ikää juhlistettiin sanelaisten sekä muiden ainejärjestöjen kutsuvieraiden kanssa tyylikkäästi viime lokakuussa.

Sanen 20-vuotias jälkeläinen InSane on nyt rampannut pari vuotta baareissa ja saa ostettua kaikkia Alkon tuotteita ihan omatoimisesti. Juhlavuoden kunniaksi jo kevään numerossa muisteltiin vanhoja ihan kunnolla. Tässä numerossa saamme vielä jatkaa muisteloita usean sivun verran. Vaikka aikaa on kulunut, sisältö ei ole ummehtunut; korkeintaan kerännyt hieman pölyä.

Kymmenen vuoden takaisessa pääkirjoituksessa silloinen päätoimittaja Marianna Penttilä pohdiskeli muutosta ja sen välttämättömyyttä. "Muutosta ei tule kieltää sillä perusteella, että tällä hetkellä sille ei tunnu olevan tarvetta. Parempi on pyrkiä ohjaamaan väistämätöntä muutosta haluttuun suuntaan ja tehdä siitä kehitystä." Emmepä osaisi osuvammin sanoa! Vuosien aikana lehdellä on ollut lukuisia päätoimittajia, kirjoittajista puhumattakaan. Muutos pitää asiat mielenkiintoisina sekä ajankohtaisina ja nostaa aina esiin tuoreita näkökulmia.

Edellisen sitaatin sekä lähestyvän vuodenvaihteen inspiroimina haluamme päätoimittajina kannustaa kaikkia InSanen lukijoita muuttamaan niin paljon kuin huvittaa. Emme ole velvollisia pitämään yllä vanhoja mielikuvia, vaan meidän tehtävämme on olla rehellisiä itsellemme. Emme ole samoja kuin olimme kymmenen vuotta sitten, emmekä ole samoja kuin olimme minuutti sitten, kun luulimme vielä ehtivämme seuraavaan bussiin.

Tarmokasta talvea, joulua ja uutta vuotta!

Päätoimittajat
Teemu Rainamaa ja Toni Kuosmanen

Teemu & Toni

InSane 21. vuosikerta

Julkaisija:

Jyväskylän yliopiston
suomen kielen opiskelijoiden
ainejärjestö Sane ry

Päätoimittajat:

Toni Kuosmanen
Teemu Rainamaa

Muut toimittajat:

Elisa Haverinen
Erika Kilpeläinen
Jere Kilpinen
Noora Kyytinen
Eveliina Lehtola
Hanna Leppävuori
Kimmo Lähteenmaa
Ville Miettinen
Noren Nabi
Elina Nurminen
Eevi Pulkkinen
Annika Puustinen
Saija Sytelä
Outi Toijanniemi
Netta Väisänen

Kuvat:

Marianna Grof

Taitto:

Elisa Haverinen
Toni Kuosmanen
Noora Kyytinen
Eveliina Lehtola
Hanna Leppävuori
Kimmo Lähteenmaa
Noren Nabi
Annika Puustinen
Teemu Rainamaa

ISSN

2343-5488 (verkkójulkaisu)

[www.facebook.com/
sanejkl/](http://www.facebook.com/sanejkl/)

[www.instagram.com/
sanejkl/](http://www.instagram.com/sanejkl/)

Verkkosivut:
<http://sanery.org/>

Katsaus ensi vuoteen

Tälle aukeamalle on koostettu ensi vuoden osalta juttuja, jotka koskettavat läheisesti sanelaisia ja sanenmielisiä.

TIEDOTUSKANAVISTA

Tiedotuskanavina toimivat Sanen oma sähköpostilista, Facebook-sivut, verkkosivut, Whatsapp-ryhmä sekä Instagram-tili. Tiedotuskanavien kautta ilmoitetaan paitsi kokouksista, myös erilaisista palaverista, tapahtumista ynnä muusta. Myös hallituksen kokoukset toimivat tärkeänä tiedotuskanavana, ja avoimuuden vuoksi kokoussihteeri lähettää järjestön sähköpostilistalle kokouspöytäkirjan aina hallituksen kokouksen jälkeen.

Sanen verkkosivujen kautta jäsenten ja muiden asiasta kiinnostuneiden on mahdollista saada entistä helpommin tietoa ainejärjestön toiminnasta. Verkkosivuilla on tapahtumakalenteri, josta jokaisen jäsenen on helppo poimia ylös tulevat tapahtumat. Myös Instagramissa julkaistaan joka kuukauden alussa tapahtumakooste.

VERENLUOVUTUKSESTA

Sanella on Veripalvelussa oma VeriRyhmä. Sanen sosiaalipoliittiset vastaavat huolehtivat siitä, että Sane järjestää luovutustaukojen puitteissa kaksi kertaa vuodessa verenluovutusreissun, jonka avulla pyritään lisäämään verenluovutusten määrää.

TAPAHTUMISTA

Kevättalvella 2023 Sane järjestää jo perinteeksi muodostuneet Sanen omat sitsit. Kaudella 2023 Sane ei järjestä vuosijuhlia, joten keväällä voidaan mahdollisesti pitää vuosijuhlasitsit, esimerkiksi huhtikuussa.

Ensimmäinen vuosikurssi kastetaan opiskelijaelämään fuksiaisissa syyslukukauden 2023 alussa. Ensimmäisen vuosikurssin järjestämät pikkujoulut vietetään marras-joulukuussa. Syksyn aikana Sane järjestää myös perinteiset boolibileet, joissa vanhemmat opiskelijat pääsevät tutustumaan ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoihin rennon illanvieton merkeissä.

Sane kannustaa jäsenistöään myös liikuntaharrastuksiin ja -tapahtumiin sekä järjestää erilaisia lajikokeiluja jäsenistön toiveiden mukaan. Sane järjestää jäsenistölleen myös työelämä- ja alumnitapahtumia, joiden avulla jäsenistön on esimerkiksi mahdollista päästä tutustumaan alumneihin sekä kuulla heidän tarinoitaan työelämästä.

Kokonaisuudessaan Sanen tapahtumat ovat jäsenistölle tarkoitettuja ja soveltuvia tapahtumia, joissa pääpaino ei ole juhlimisessa, vaan mukavassa ajanvietossa ja muihin tutustumisessa.

OSMASTA

Keväällä 2023 Osma-viikonloppu järjestetään Oulussa ja syksyllä 2023 on Helsingin fennistien vuoro järjestää tapahtuma. Viikonloppuun kuuluu suomen kielen oppiaineen esittelyä ja suomen kieleen liittyvä luento, Osma ry:n kokous, ainejärjestöjen välinen leikkimielinen turnaus sekä illanviettoa.

Sanen aktiivit toimikaudelle 2023. Hallituspestit tummennettu.

Takarivi: Teemu Rainamaa (sopo), Aleksi Pihlajaviita (InSanen päätoimittaja, tapsa), Elsi Iso-Koivisto (työelämä- ja alumnivastaava), Silja Juudin (**rahastonhoitaja**), Emilia Massinen (**sihteeri**, kyökkiniekka), Veera Heikkinen (tapsa, kulttuurivastaava), Elli Saarinen (**merkkivastaava**, kulttuurivastaava), Annika Puustinen (merkkivastaava), Mia Kuusiniemi (kv-vastaava, fuksi- ja tutorvastaava)

Keskirivi: Elli Pasonen (liikuntavastaava), Elisa Kuvaja (työelämä- ja alumnivastaava, Osma-edustaja), Mirella Nyrhinen (**tapsa**, tiedottaja)

Eturivi: Elina Smeds (**tiedottaja**), Eevi Pulkkinen (**pj**, kyökkiniekka, Osma-edustaja), Erika Kilpeläinen (**vpj**, liekkiniikka), Suvi-Tuulia Salo (**liikuntavastaava**), Hilma Latukka (yritysyhteistyövastaava)

Kuvasta puuttuvat Reetta Viljajarju (**kopo**, liekkiniikka) sekä Kimmo Lähteenmaa (InSanen päätoimittaja)

InSanen historiakatsaus osa II

Uhkakuvat kävivät toteen ja toimitus palaa tässä numerossa muistelemaan vanhoja "helmiä" InSanen 20-vuotiselta polulta. Tällä kertaa vuorossa ovat vuodet 2012–2021.

Voimaannu InSanen tissitestillä!

InSanen Itsetuntemus-sarja tunkee sinunkin tissisi kategoriaan. Valitse sinua parhaiten kuvaava vaihtoehto.

ELINA KIVELÄ
ANNA TUOMINEN

1. Mistä ammatista haaveilit lapsena?

- A:** Poliisi, palomies ja lentäjä.
B: Halusin olla Pieni Merenneito. Haaveilen siitä salaa vieläkin.
C: Oon aina tienny, että musta tulee opettaja.
D: En tiennyt silloin, enkä tiedä nytäkään.

2. Mitä kulkuvälinettä käytät eniten?

- A:** Bemari sen olla pitää.
B: Vaikka taksilla, kunhan pääsee suoraan oven eteen.
C: Polkupyörä pelastaa maailman.
D: 7-paikkainen Opel Zafira, tai kakkosauto.

3. Millainen on opiskelutylisi?

- A:** Ilman deadlineja en saisi aikaiseksi mitään.
B: Ai mikä opiskelu? Bilettämäänhän tänne tultiin!
C: Kirjoitan esseet hyvissä ajoin. Oon vasta fuksi, mut päätin jo graduaiheeni!
D: Yritä tässä nyt opiskella, kun lapsi roikkuu jalasta, koira toisesta ja puoliso hihasta.

4. Mikä on suosikkidrinkkisi?

- A:** Kalja!
B: Cosmoo<3 Tequilakin menee.
C: Lasi vettä vaan, kiitos.
D: Punaviini.
5. Mitä harrastat?
A: World of Warcraft ja CS.
B: Shoppailu ja Candy Crush Saga.
C: Jooga ja tuoksuterapia.
D: Lukeminen ja vauvauinti.

6. Millaisena näet tulevaisuutesi?

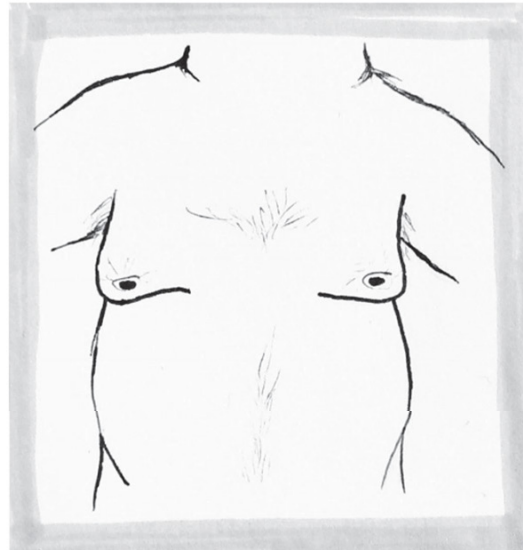
- A:** Hyväpalkkainen työ ja joku mukiinmenevä emäntä/isäntä.
B: No varasin just ens viikoks hiustenleikkuuajan.
C: Harkitsin armeijaa, mutta taidankin lähteä SPR:n vapaaehtoistyöhön Afrikkaan.
D: No tässähän tämä jo on.

7. Mikä on lempieläimesi?

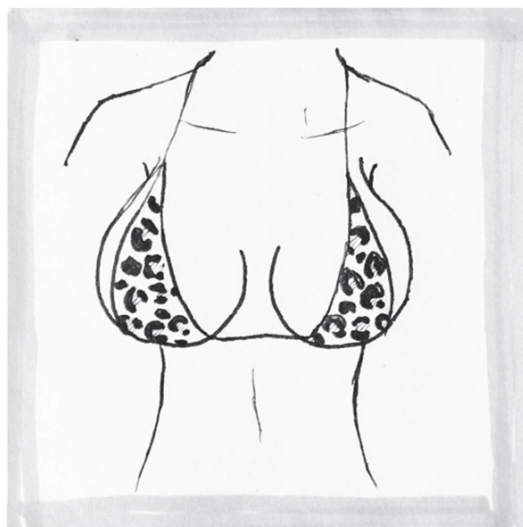
- A:** Meetwursti.
B: Kissanpennut on NIIIIIN ihania<3
C: VAPAA KETTU!
D: Kuristajakäärme ois kiva.

TULOKSET

ANNA TUOMINEN

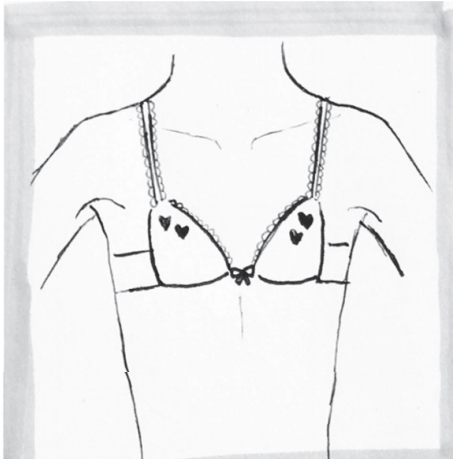

Eniten A-vastauksia: man boobs.

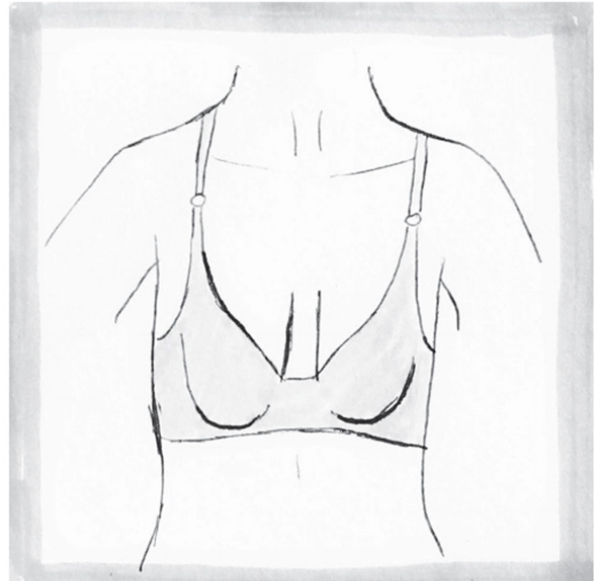

Eniten B-vastauksia: kumitissit, boing boing!

43% haluaisi
tissejä InSaneen!

Eniten C-vastauksia: pienehköt luomutissit.

Eniten D-vastauksia: riipparit!

1/2012

Kyllä sitä taas tuntee itsensä voimaantuneeksi :) (2/2022)

Taittaessa kuultua

"Nyt se on valmis, BOOM shakalaka-- eiku mitä hittoa."

"Nää ei kyllä mahu tähän. Pitäsköhän tässä nyt vieläki tiivistää vai mitä persettä näille pitäis tehdä."

"Apua, apua, peruuta, peruuta!!"

"Nyt mä oon tehny tälle jotain aivan kamalaa."

"(Tämänkin sivun jakavalle viivalle) Olet aivan liian pitkä. ...Lause jota en koskaan kuule minulle sanottavan."

"Ihanaa kun meitä on täällä niin paljon taittamassa INSANEA. (katsoen tilavarauksettomia liikuntalaisia ATK-hommissaan)"

1/2016

Nykyään taittaessa kuuluu lähinnä Tonin
hyräilyä ja rummuttelua sekä Teemun
jupinaa ja kiroilua. (2/2022)

Käytä kuukuppia! - ja muita kanta-aotta- via vessakirjoituksia

TUTKIVA journalismi ulottui tällä kertaa yliopiston vessoihin, tai tarkemmin sanottuna Seminaarinmäen vessoihin, sillä kukapa nyt jaksaisi Mattilanniemeen asti kävellä.

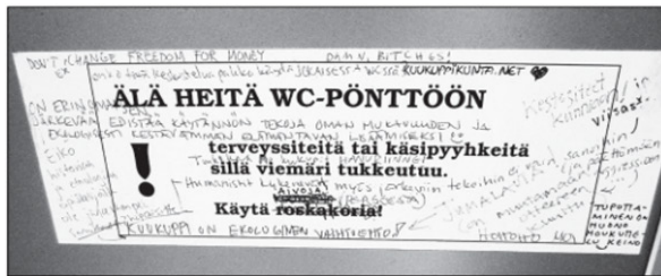
TUTKIMUSAINESTOKSI päätyneet vessat valikoituivat melko sattumanvaraisesti.

Joitakin koppeja tarkastelin siksi, että muistin lukeneeni niissä hyviä juttuja. Miestenvessoja kuvaamaan värvasin yhteistyöhaluisen Mikko Viitalan.

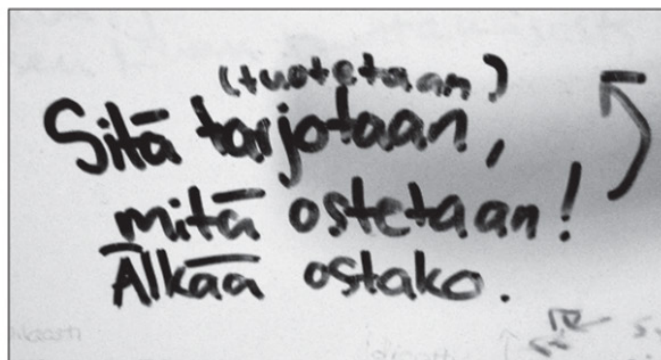
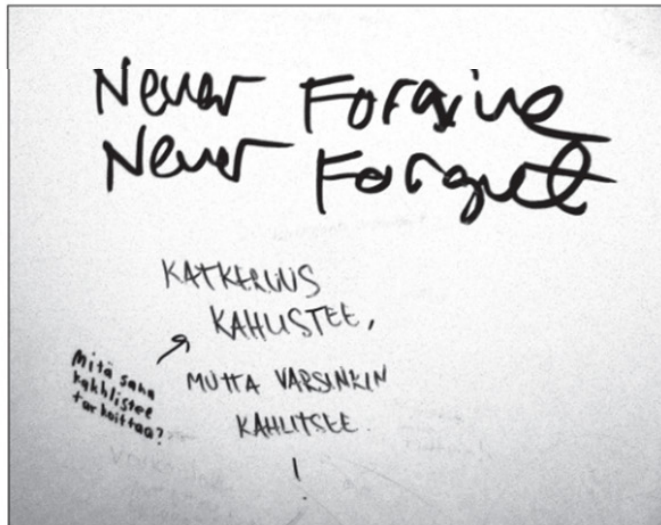
VESSAKIRJOITUSTEN kokonaismäärä oli pieni, ja siksi pettymys. Esimerkiksi A- ja F-rakennuksien vessoissa ei ollut kirjoituksia lainkaan.

Sen sijaan Ilokiven ravintolan vessakoppien ovet olivat sisäpuolelta täynnä erilaisia kirjoituksia. Kyseisellä viikolla meneillään oli myös JYYn valitusviikoista jälkimmäinen, minkä vuoksi vessan ovissa roikkuivat kynät, jotta valituksille varattuihin papereihin saisi kirjoi-

SIVUN KUVAT: ELINA KIVELÄ

H-rakennuksen vessassa otetaan aktiivisesti kantaa kuukuppikeskusteluun.

Ilokiven naistenvessoista löytyi draamaa laidasta laitaan.

tettua.

Nämä paperit peittivät osan kirjoituksista alleen, mutta myös paperiin kirjoitetut "valitukset" olivat kiinnostavia.

NAISENA olin erittäin kiinnostunut siitä, millaisia ovat miesten puolen vessakirjoitukset. Mitä miesten vessakopeista sitten löytyi – jos siis edelleen puhutaan vessakirjoituksista? Kuvat puhukoot puolestaan.

Luvassa myös uutta tietoa miehille, jotka eivät ole eksyneet naistenvessoihin.

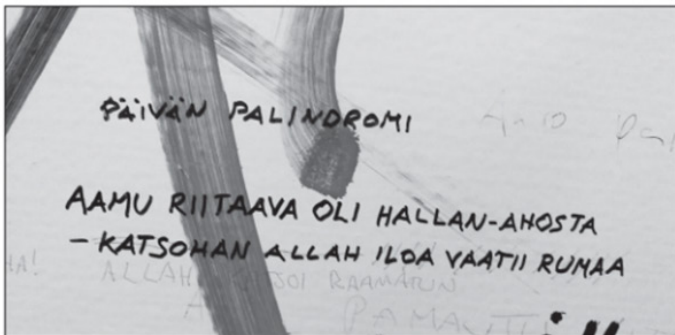
JOS nyt suppeahkon kuva-aineistoni perusteella vedän joitain johtopäätöksiä naisten- ja miestenvessojen kirjoitusten eroista, väittäisin, että miestenvessoissa kirjoitukset ovat humoristisempia.

Naistenvessoissa on todella paljon tietoisuutta kuukautiskupin käytöstä. Miestenvessoissa kuukuppikeskusteluja ei jostain syystä löytynyt.

Naistenvessojen kirjoi-

MIKKO VIITALA

Ilokiven miesten vessassa saa nauttia mm. palindromeista.

tuksissa surraan menetettyä ja julistetaan juuri syntynyttä rakkautta. Ehkäpä kirjoitukset ovat jollain tapaa myös aggressiivisempia kuin miesten vessojen kirjoitukset.

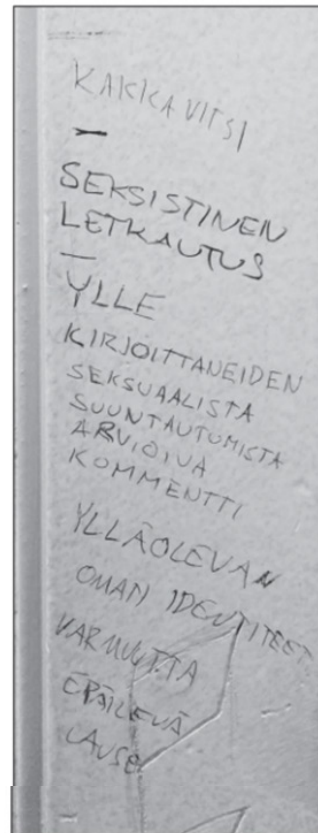
Vaikka kyllä miesten vessoissakin vituttua.

LOPETAN juttuni H-rakennuksen 3. kerroksen

naistenvessasta löytyneeseen kannanottoon: "Eikö teitä huvita, että joka saamarin vessassa on kuppikeskustelu? Missä on vanhat hyvät vessakirjoitukset? Kysynpä vain!" Niinpä.

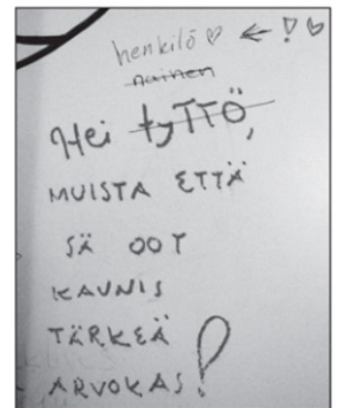
ELINA KIVELÄ

MIKKO VIITALA

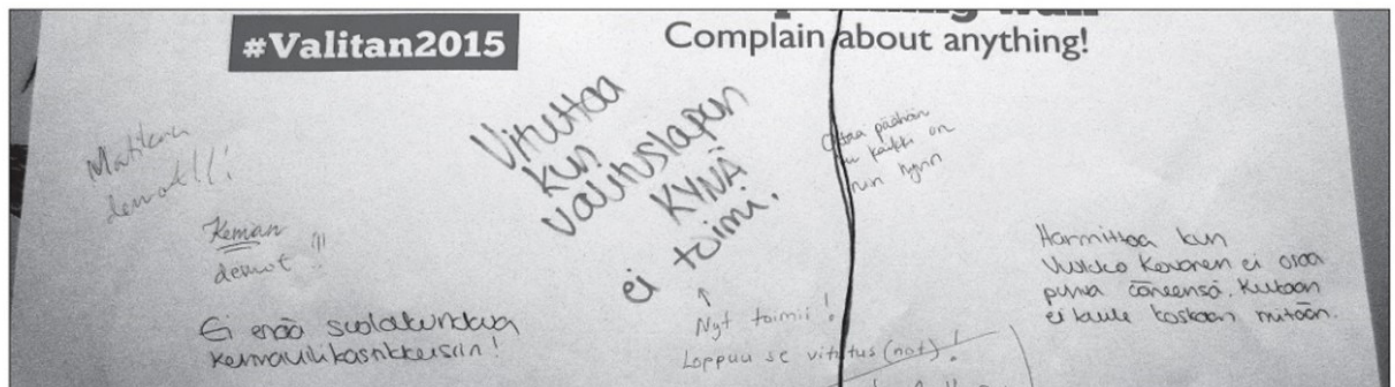
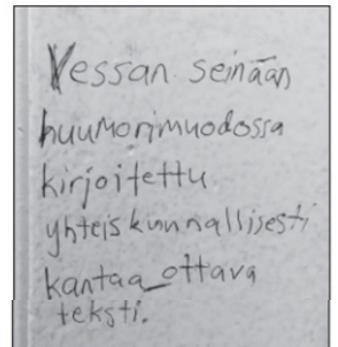
Ilokiven miehet muistavat myös itsereflektion.

ELINA KIVELÄ

Tytöt parantavat maailmaa.

MIKKO VIITALA

JYYn valitusviikot antavat luvan valittaa - myös vessoissa.

1/2015

Aiheesta innostuneena toimitus käväisi tsekkaamassa Fennicumien miesten vessan kirjoitukset, ihan vain että onko laatu tallella. Ja olihan se. (2/2022)

Kamalin vitsi, jonka tiedät

Olipa kerran pariskunta, joka halusi poikalapsen. Heille syntyi kuitenkin tyttö. Tytön nimeksi annettiin Unelma Sirpa-Leena.

Mistä tietää, että siskolla on menkat?
- Isän muna maistuu vereltä.

Mitä Michael Jackson tekee hississä? - Painaa nappulaa.

SENSUROITU

Miten vauvan saa lopettamaan ympyrää konttaamisen?
- Naulaa toinenkin käsi lattiaan.

**Kuinka monta vauvaa tarvitaan talon maalaamiseen?
- Riippuu kuinka lujaa heität niitä.**

Mikä on hauskeempaa kuin kymmenen vauvaa naulattuna puuhun?
- Yksi vauva naulattuna kymmeneen puuhun.

Ampiainen meni baariin. Baarimikko morjensti ampiaista ja sanoi, että "meillä on muuten sinun niminen drinkki." Ampiaainen sitä vähän hämmästyti. "Ai Risto?"
(Tämä on NIIN TYHMÄ VITSI, että se ei lakkaa naurattamasta!)

MITÄ MICHAEL JACKSON SANOO, KUN HÄNEN KÄTENSÄ MURTUU? - PITÄÄ PANNA LASTA.

Näitä ei parane joulupöydässä isovanhemmille kertoilla. Osan tästä muisteluosiosta päätimme toimituksessa sensuroida. (2/2022)

SENSUROITU

SENSUROITU

SENSUROITU

Miten saadaan 27 vauvaa mahtumaan matkailaukkuun?
No laittamalla ne ensin tehosekottimeen!
Siis kamalin vitsi IKINÄ!!!
Hkin, kun kuulin tän ja vieläkin tuntuu pahalta.

T. Vauvarakas

Juoksulenkin valintaan vaikuttaa moni asia.

1/2021

-Sijainti: lähdetkö lenkille heti kotiovelta vai oletko valmis pitkäänkin siirtymätaapaaleeseen pyörällä, bussilla tai autolla? Itse en juoksulenkeillä ikinä käytä kahta jälkimmäistä, mutta joskus ajan pyörällä jonkun hauskan lenkkipolun varrelle. Silloin täytyy tietysti osata arvioida voimat niin, että jaksaa polkea takaisin! Toisaalta, kuka käskee juosta aina ympyrää takaisin lähtöpisteeseen. Miksei sitä voisi myös lähteä juoksemaan ensin kotoa vaikkapa jonkun bussin päätepysäkille ja tulla sieltä sitten Linkillä takaisin. Esimerkiksi Kortepohjasta voisi juosta Laajavuoren polkuja pitkin vaikka Keltinmäkeen tai Myllyjärvelle.

Jarvan juoksuvinkit lienevät edelleen ajankohtaisia. Eikun vain kaikki ylös, ulos ja lenkille! (2/2022)

-Alusta: asfaltti on sileää ja nopea juosta, mutta se voi rasittaa jalkoja. Hiekka- ja purupohjaiset polut ja latupohjat ovat taas mukavan pehmeitä, ja niitä on Jyväskylässä paljon, mutta märällä ilmalla ne ovat usein liukkaita ja mutaisia. Jos ihan metsäpoluille lähdet juoksemaan, pitää olla tarkkana kivien ja juurakoiden kanssa. Paras alusta mielestäni on soratie, mutta niitä ei kaupungissa ole kovin paljon. Yksi mukava pätkä on kuitenkin Sippulanniemessä Ristikiven ja golf-kentän välissä.

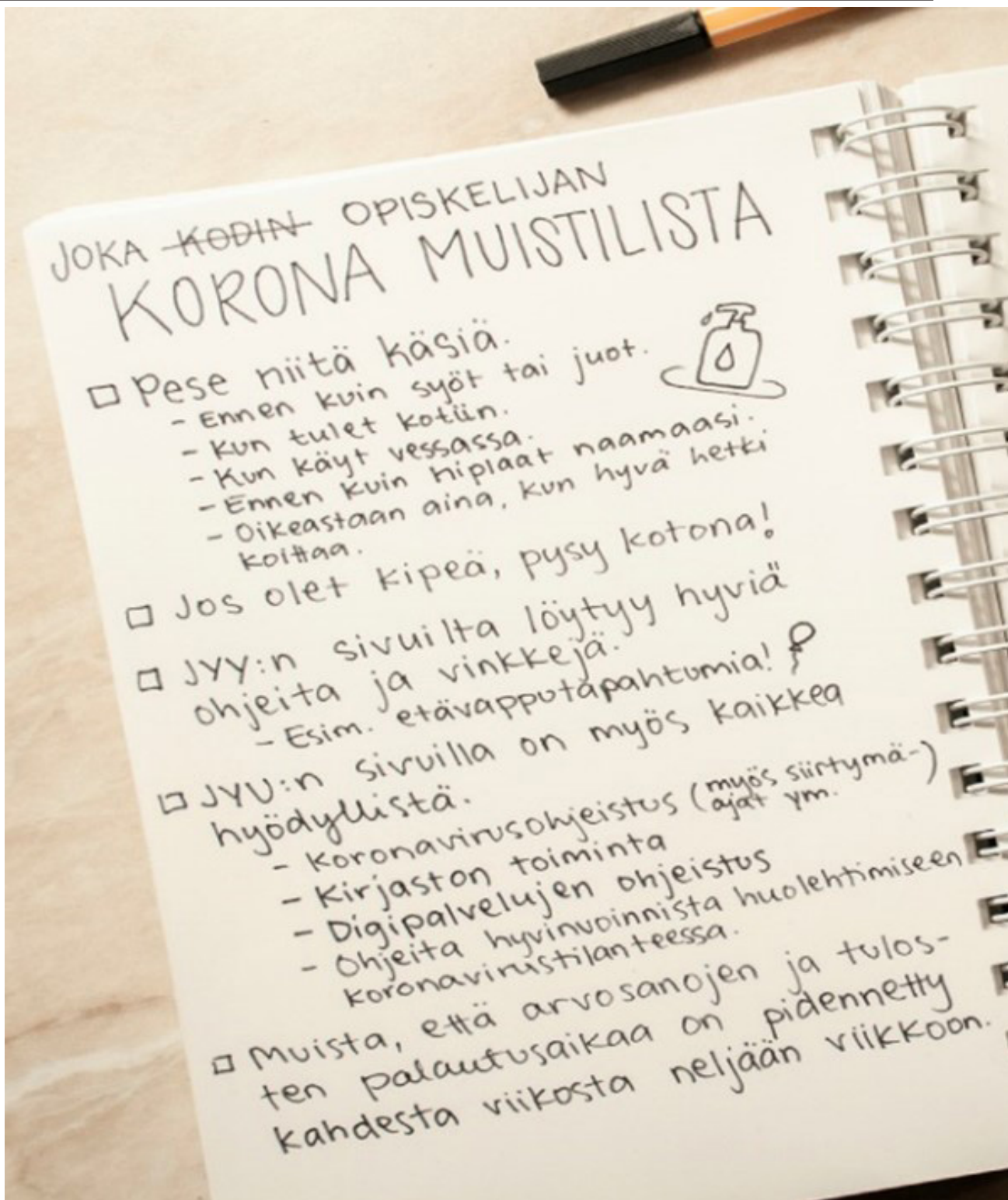
-Profiili: mäkisessä maastossa syke ja vauhti vaihtelee luonnostaan ja saat monipuolista treeniä, mutta jos haluat juosta tietyllä sykkeellä tai vauhdilla, tasainen reitti on parempi. Silloin paras valinta on Rantaraitti. Siinä on mäkiä lähinnä vain silloilla ja asuatomessualueen kohdilla. Ainoa haittapuoli Rantaraitissa on, että siellä voi olla paljon liikennettä. Etenkin jos juokset kuulokkeet päässä, kannattaa olla tarkkana fillareiden ja rullaluistelijoiden kanssa. Aika tasainen reitti on myös Kankaalta Tourujoen vartta pitkin ja sieltä Palokanjärven valtatie puoleista rantaa Palokkaan. Porrastreenien ystäville – sellaisiakin on - tulee heti mieleen Neron portaat ja Ylistönrinteelle sillan päästä nousevat rappuset. Kuokkalan sillan päässä Ainolanrannassa on siitä kivat portaat, että niiden välistä kulkee myös mutkittelu tie. Voit kiivetä rappusia ylös ja juosta mutkatieta pitkin alas, tai toisinperin.

-Maisemat: Järvenrantoja pitkin on aina hauska juosta. Esimerkiksi kolmen järven reitti: Kortepohjasta Haukkalan kautta Tuomiojärven rantaa pitkin Palokkaan, sieltä sitten Palokanorren yli ja Palokkajärven rantaa Lohikoskelle ja edelleen Sepän ja Aholaidan kautta Jyväsjärvelle. Jos sieltä vielä kiertää asuatomessualueen ja Korkeakosken kautta takaisin, tulee sellaiset 30 kilometriä. Jyväsjärven voi toki jättää väliin ja juosta Kankaan kautta Viitaniemeen. Päijänteen rannoillakin kulkee juoksupolkuja Keljonlahdelta Sippulanniemen ja Nenäinniemen rantoja pitkin Samulinniemeen. Ainoastaan Nenäinniemessä on jätevedenpuhdistamon kohdalla pieni pätkä, jossa joutuu kulkemaan kivikossa ja melkein umpimetsässä. Toinen tapa nähdä kivoja maisemia on hakeutua korkeille paikoille. Silloin suosittelen Halssilan tai Laajavuoren maastoja.

Lopuksi: muista, että heti kun vedät lenkkitosut jalkaan ja lähdet juoksemaan, olet juoksija. Älä vertaa itseäsi muihin! Älä halveksi hitaampia äläkä masennu nopeammissa. Tyylikkäissä ja rumissa vaatteissa voi juosta ihan yhtä hyvin. Lentävällä askelella ohitsesi sujahtava atleetti voi väsähtää jo seuraavassa mutkassa. Lihava, kömpelö, pahasti horjuva tyyppi on voinut juosta jo 50 kilometriä ennen tyylinäytettään.

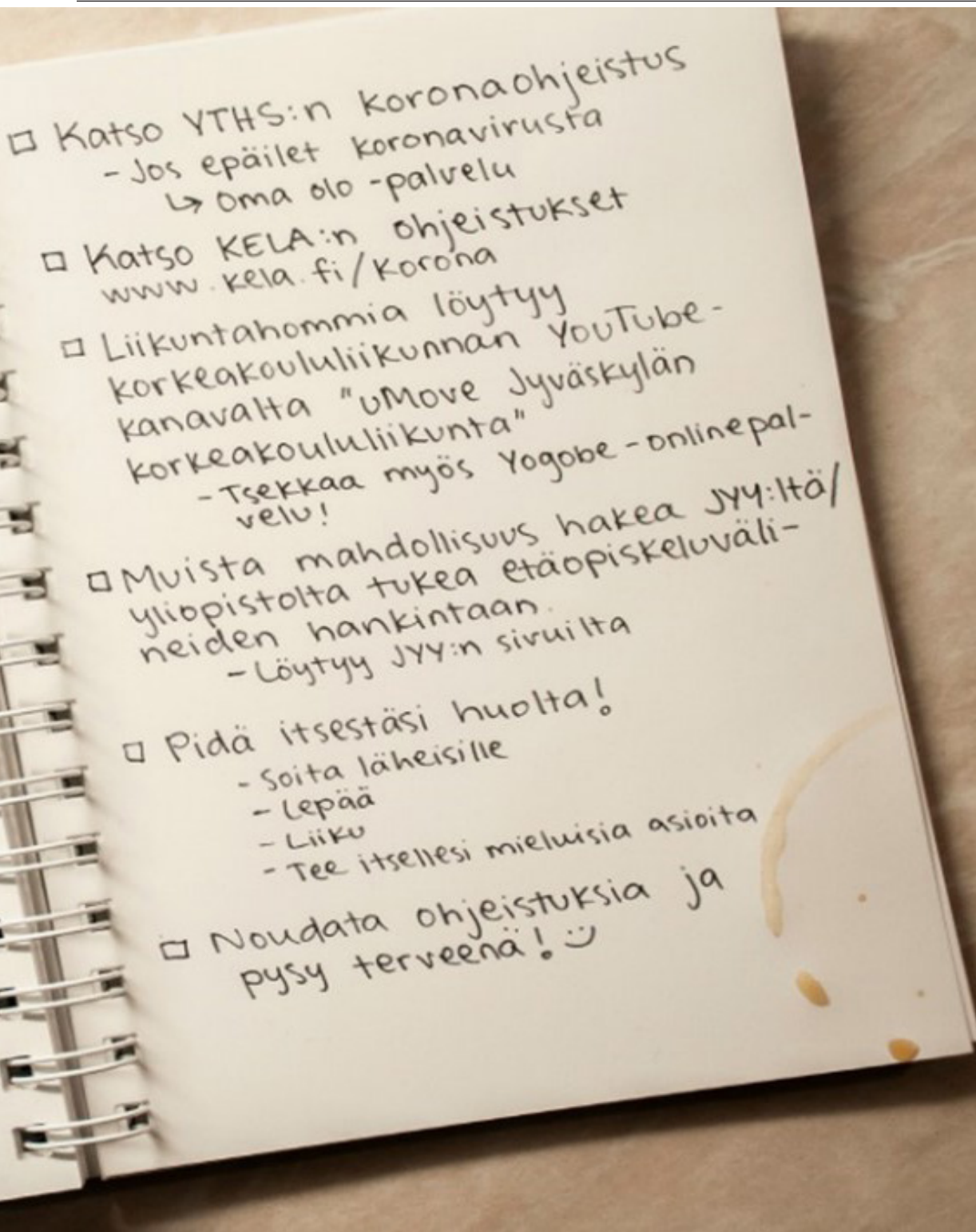
Ei ole mitään väliä, oletko elämäsi ensimmäisellä lenkillä vai oletko paatunut maratoonari, tai onko tavoitteesi pystyä juoksemaan 10 minuuttia tai pinkaista Tikkoskelle ja takaisin. Jokainen lenkki alkaa aina alusta. Vedä lenkkitosut jalkaan ja lähde juoksemaan.

Vesa Jarva

Korona yllätti opiskelijat. Mutta onneksi InSanesta löytyi tähänkin vaivaan lääke.

Paljonkohan muuten corona-oluen myynti kasvoi pandemian seurauksena? Nämä ovat juuri niitä kysymyksiä, jotka pitävät öisin hereillä. (2/2022)

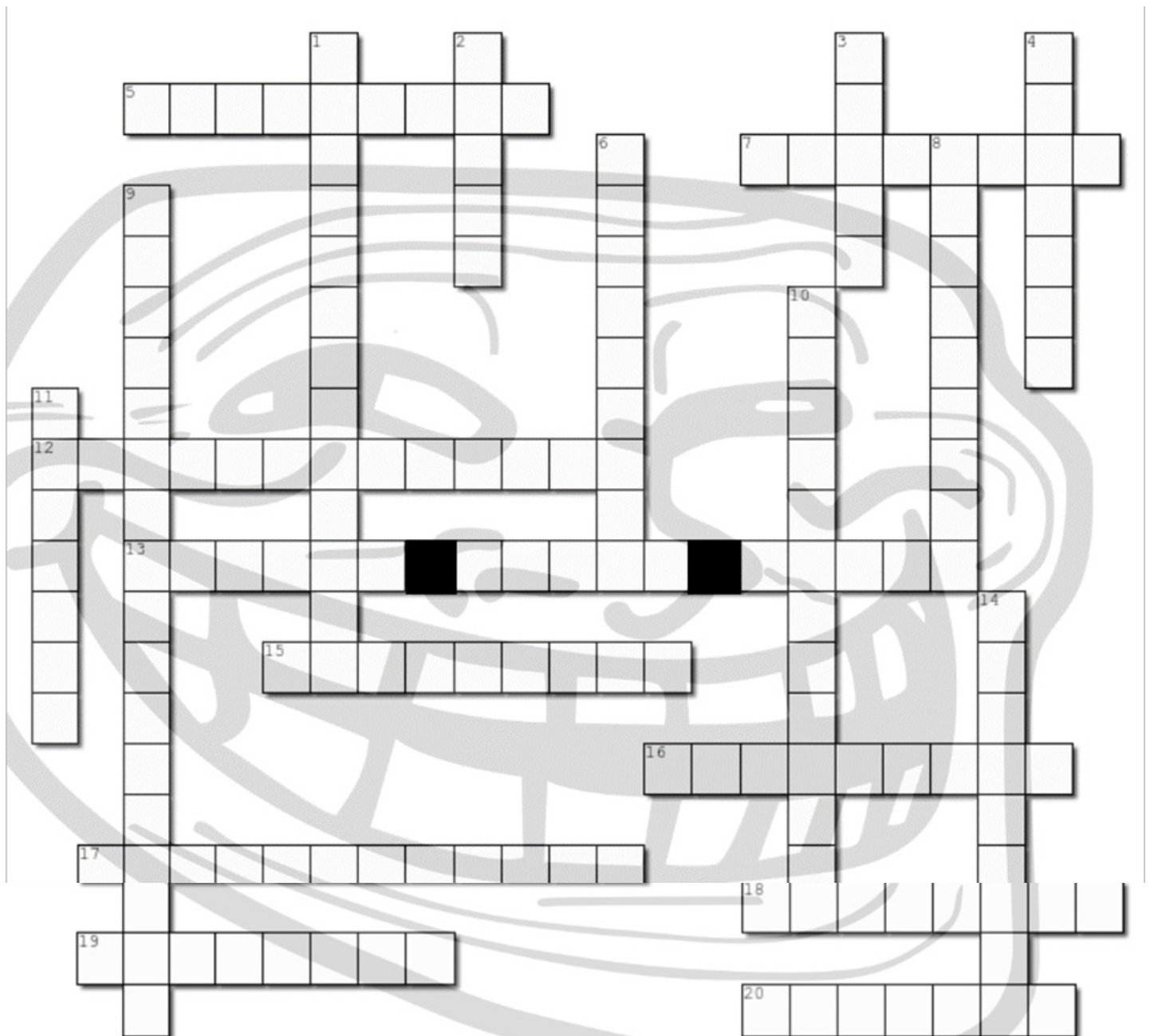

1/2020

Ja siinä se sitten taas oli: toinen puolisko InSanen historiaa on nyt könytty läpi.
Kiitos kaikille ja nähdään ens...

Eiku hetkinen... mikäs se tuolta pilkistää?

Vaakasuoraan

5. Harald Kaunotukan henkivartija Härmästä
7. aikuiset tervehtivät, vaahotosammuttimet huitovat
12. Parkkulaisen Reiska, Pingismestari, Kuola-Make, jne.
13. "katso seuraavan sivun pose"
15. taskuhirviö 000
16. metsästäjä eli jaeger(meister)
17. jokapaikanhöylä potenssiin kaksi kera salskean oriin
18. ei tiedä hyvän ruoan päälle
19. ei skuigeli, ei skoigeli, vaan peräti...
20. akne-rebelin kädenjälki & harhaoppisuuden vihollinen

Pystysuoraan

1. lähetääs kattelee Mersun vanteit kuhan o viikset rimmattu
2. lyhyt jannu Stadissa
3. valtavan iso, suorastaan tappava
4. kivi putoaa ja puu...
6. ei hivellä tai hipelöidä, vaan...
8. "sinä se et saisi itseäsi hengiltä, vaikka sinulle annettaisiin viinaflinda ja kassillinen [mitä]"
9. sopivan hidas ja rauhallinen säveltaide
10. isku yön alle
11. kielitieteilijä toistaa, lääkäri kyynelehtii
14. tytöillä on kätöset, pojilla...

Trollinaama herranvuonna 2022. Eikä ole tajuttu edes nimeä saati vastauksia pistää mukaan. Eikä pistetä nyttenkään.
Kiitos, näkemiin ja anteeksi. (2/2022)

1/2022

Lankojen lumoissa – puikkojen pauloissa

OPISKELIJOIDEN keskuuteen näyttää rantautuneen eräänlainen neulontabuumi. Lähes jokaiselle luennolle opiskelijoiden lisäksi osallistuu myös keskeneräinen villasukka, -paita tai lapanen kera vaihtelevan puikkokokokoelman. Tämä on äärimmäisen ymmärrettävää, sillä lanka ja puikothan toimivat mitä parhaimpana keskittymisavustajana. Ajatus ei niin helposti harhaudu viikon ruokalistaan tai ajan kulumisen hitauteen, kun kuuntelemisen lisäksi voi samalla tehdä jotain konkreettista. Luennoilla neulominen voi olla myös kätevä tapa säästää aikaa, jos esimerkiksi joululähestyminen nopeammin, kuin lahjasukat valmistuvat.

Neuloen voi myös yrittää taltuttaa koulustressiä ja antaa ajatusten soljua samaan tahtiin silmukoiden kanssa. Neulomisesta voi tarvittaessa saada myös oivan tekosynn välttelyä opiskelua tai siivoamista, ja voipa neulomisella koittaa perustella myös mieltymystä kyseenalaiseen viihdetarjontaan. "Ei, kun minä vaan neuloin ja ihan vahingossa sivusilmällä näin eiliset *Salkkarit*" saattaa jopa kuulostaa ihan uskottavalta selitykseltä.

Toisinaan sarjojen katselua voi myös käyttää tekosynnä neulomiselle, mutta oikein pahan *neuloosin* iskiessä saattaa joutua turvautumaan maailmaan suurimpaan valheeseen: "yksi jakso vielä" ja huomata, että kello on puoli kolme yöllä, sarja etenikin vielä kaksi tuotantokautta ja villapaitakin on päättelyä vaille valmis. Sarjojen tilalle voidaan vaihtaa myös esim. äänikirjat, eikä lopputulos juurikaan muutu.

Itse tutustuin neulomiseen ensimmäisen kerran jo ennen kouluikää. Tosin se kaulaliina ei koskaan valmistunut, ja kyseinen lankakin päättyi lopulta ketjusilmukoina tukemaan pihallamme kasvanutta jättiauringonkukkaa. Myöhemmin alakoulussa kuitenkin innostuin neulomisesta ja kuudennen luokan jälkeen olenkin neulonut vuosittain vähintään villasukat. Kirjoneuleiden maailmaan sukelsin lukiossa maamme johtaviin neulesuunnittelijoihin kuuluvan **Niina Laitisen Taimitarha-Facebook**-ryhmässä, jossa julkaistaan noin neljä kertaa vuodessa suunnilleen kolmen viikon mittainen KAL-yhteisneulonta.

Siinä neulotaan kirjo- tai pitsineulesukat joulukalenterityyliin. Joka aamu julkaistaan uusi ohjepätkä ja sukat valmistuvat hiljalleen jouluksi tai esimerkiksi äitienpäiväksi. Ryhmässä ohjeista pääsee keskustelemaan

ja jakamaan omia vinkkejä muille ryhmäläisille. Ryhmän innoittamana olenkin sittemmin neulonut lukuisat kirjo- ja pitsineulesukat lämmittämään omia ja läheisten jalkoja. Viimeisin hurahdukseni tällä saralla ovat islantilaiset villapaidat, joita niitäkin löytyy kaapista jo muutama.

Neulominen sopii kaikille, sillä jokainen voi valita ohjeen vaikeustason itselleen sopivaksi. Jos ei ole aiemmin neulonut, kannattaa ehkä aloittaa helpohkosta ohjeesta, jotta motivaatio ei karkaa yhtä nopeasti kuin silmukat puikoilta. Myös erilaisten lankojen valinnalla voi vaikuttaa lopputulokseen. Kannattaa kuitenkin pitäytyä ohjeiden puikkokoossa ja langan paksuudessa, jotta ei käy niin kuin allekirjoittaneelle kerran: "Ei nämä puoli numeroa liian isot puikot haittaa" ja villapaidasta tulikin sitten lopulta vähän odotettua isompi.

Neulomisen alkuun pääsee vaikka neulovan ystävän avustuksella tai hyödyntämällä internetistä löytyviä ohjeita ja opetusvideoita. Taitojen kehittyessä voi haastaa itseään valitsemalla vaativampia ohjeita ja haastavampia tekniikoita. Myös erilaisilla kursseilla voi harjaannuttaa omaa osaamistaan. Pidempään neuloneet voivat osallistua esimerkiksi *Taimitarhan* seuraavaan yhteisneulontaan. Parasta tässä on se, että aina voi kehittyä. Ei kun vaan puikot kilisemään!

Védís Jónsdóttirin ohjeella neulottu Riddari.

Alumnitapaaminen 2022

Vuonna 2002 Jyväskylässä opiskelunsa aloittaneet suomen kielen alumnit tapasivat toisensa 20-vuotispäivän kunniaksi. 1.10.2022. Alumnien ollessa vanhoja Sane-aktiiveja olivat he huomaavaisesti kutsuneet myös ainejärjestön nykyisen hallituksen tapaamiseen mukaan, tavoitteena jakaa vähän kuulumisia puolin ja toisin. Loppujen lopuksi paikalle saapuivatkin puheenjohtaja **Eevi Pulkkinen**, varapuheenjohtaja **Elisa Kuvaja**, rahastonhoitaja **Elsi Iso-Koivisto**, sihteeri **Teemu Rainamaa** sekä työelämä- ja alumnivastaava **Eveliina Lehtola**.

Tapaaminen alkoi yliopiston kirjasto Lähteellä klo 14; siitä sitten siirryttiin Ruusupuistoon, jossa alumneille oli varattu rakennuksen esittelykiertos. Ruusupuistossa muisteltiin vanhoja oikein kunnolla: juttua lensi niin tenttikokemuksista kuin yliopiston henkilökunnastakin, muiden muassa. Alumnit kertoilivat toinen toistaan hausempia ja mielenkiintoisempia juttuja ja allekirjoittanutta alkoi jo kaduttamaan, kun ei ollut tajunnut ottaa nauhuria mukaan, jotta juttuja olisi voinut tähän lehteenkin litteroida.

Kierroksen jälkeen – aikataulun painaessa kovasti niskaan – alumnit suuntasivat takaisin Lähteelle, jossa heille oli puolestaan varattu kirjastonesittelyrundi. Tässä vaiheessa tosin Sanen nykyiset aktiivit vetäytyivät leikistä, olihan tässä jo pari tuntia ehtinyt vierähtääkin. Kuuleman mukaan alumnien päivä ja ilta jatkui kirjastokierroksen jälkeen (ainakin) vierailulla Jalo Kitchen & Loungeen.

Kyselin jälkeenpäin alumneilta (hyviä) muistoja omilta opiskeluvuosilta. Tässä alla **Outi Toijanniemen** muisteluita. **Elina Nurmisen** mietteitä löytyy Eveliinan alumnikahvijutun vierestä sivulta 31. Kiitokset molemmille alumneille muistelmista!

TEKSTI JA KUVA: TEEMU RAINAMAA

Outi Toijanniemi muistelee...

- Jostain syystä syksystä 2002 on jäänyt parhaiten mieleen kirjallisuuden opinnot:

- Olin aloittanut suomen kielen opinnot, mutta ensimmäisiä tenttikirjojani oli Litteraturens historia i världen – koska suomenkielistä vaihtoehtoa ei ollut.
- Jokaisessa lauantain kirjatenttipäivässä piti tenttiä kirjallisuutta - koska luentovaihtoehtoa ei ollut.
- Pakollisia praktikumeja oli 2, ja niihin ilmoitauduttiin kirjoittamalla oma nimi kynällä A-rakennuksen ilmoitustaululla oleville lappusille, jos niissä oli vielä vapaita rivejä jäljellä. Toisesta praktikumista en muista juuri mitään, mutta toinen oli lyriikan praktikum, jota en unohda koskaan. Edelleen hämmästyttää se, kuinka pitkään ja hartaasti olikaan mahdollista analysoida tekstiä "Valo yössä".

- Professori **Matti Leiwolla** oli tapana laushtaa luentonsa lomassa useasti "eikö niin". Siihen oli helppo nyökytellä hiljaa takarivissä.

- Sanen legendaariset mökkiseminaarit Hangasjärvellä olivat ikimuistoisia. Erään kerran päätimme matkata mökille reippaasti jalan metsäpolkua pitkin. Osa lähti edeltä kävellen, osa tuli perässä hölkkäen. Kuinka ollakaan, hölkkääjät ohittivat meidät kävelijät heti alkumatkasta, kun olimme ensimmäisellä evästauolla. Aikaa meiltä kävelijöiltä taisi kulua matkaan enemmän kuin olimme arvioineet ja pimeäkin pääsi metsässä yllättämään. Kunnialla pääsimme kuitenkin kaikki perille tuon noin 20 kilometrin matkan.

- Kun sain suomen kielen graduni valmiiksi keväällä 2007, tein siitä itselleni sähköisen varmuuskopion. Se kopio on korpulla. Eli disketillä. Siis levykkeellä. Eli varmassa tallessa on, kun sitä ei saa enää kukaan auki.

TEKSTI: OUTI TOIJANNIEMI

Ennen vujuja...

Vujut ovat pitkän odotuksen jälkeen taas täällä. Tässä vujujärkkääjä Erikan mietteitä ennen vujuja!

Kuka olet ja miten liityt vujuihin?

Olen **Erika Kilpeläinen**. Opiskelen kolmatta vuotta asiantuntijalinjalla ja olen toinen Sanen tiedottajista sekä yksi tapahtumavastaavista. Olen myös osa vujutiimiä.

Suunnitteluprosessin aikana olen toiminut muun muassa vujujen sponsori- ja budjettitiimissä, ohjelmatiimissä sekä viestintä- ja markkinointitiimissä. Olen myös suunnitellut juhluvuoden haalarimerkin ja vujujen ilmeen sosiaalisessa mediassa. Lisäksi toimin iltajuhlissa toisena seremoniamestarina.

Kuvailenko hieman vujujen järjestämisen eri vaiheita? Mitä kaikkea vujujen järjestäminen on käytännössä vaatinut?

Aloimme suunnittelemaan vuosijuhlia viime keväänä. Jakauduimme pienempiin tiimeihin vastuualueiden mukaan. Niitä olivat esimerkiksi iltajuhlan ohjelma, vujuviikon ohjelma, budjetti ja sponsorit, viestintä ja markkinointi, koristelu, plaseeraus, vieraat ja kutsut, sillis, haalarimerkin suunnittelu ja hankinta sekä yhteydenpito juhlapaikan kanssa. Tiimit toimivat itsenäisesti, ja tapasimme koko porukan kanssa tasaisin väliajoin. Näin pystyimme yhdessä pohtimaan ratkaisuja ongelmiin ja kysymään toisten mielipiteitä.

Mikä on ollut haastavinta vujujen järjestämisessä ja miksi? Entä mikä on ollut hauskinta ja miksi?

Vujujen järjestäminen on vaatinut aikaa, koordinoitua, kärsivällisyyttä ja paljon tiedonhankintaa. Ennen kaikkea siinä on tarvittu

aktiivisuutta sekä positiivista asennetta. Näin ison tapahtuman järjestämisessä on otettava huomioon todella monta asiaa.

Haastavinta vuosijuhlien järjestämisessä on mielestäni ollut hahmottaa kokonaisuus. En itse ole koskaan päässyt käymään vuosijuhlilla. Haasteita tuotti välillä myös vujutiimin koko: monet järjestäjät olivat monessa ryhmässä, eli vastuuta oli paljon. Saimme kuitenkin hommat toimimaan!

Hauskinta vujujen järjestämisessä on ollut asioiden pohtiminen sekä hoitaminen yhdessä huipputyyppien kanssa. Kukaan ei pystyisi järjestämään vuosijuhlia yksin. Olen myös oppinut tapahtumien järjestämisestä paljon uutta, mikä on aina tervetullutta.

Terveisiä vujutiimille ja vujukansalle?

Vujutiimi on ollut ihan timanttinen! Ongelmatilanteet on saatu ratkaistua yhteistyöllä ja tekeminen on ollut todella mielekästä (mikäli ei oteta huomioon esimerkiksi vuohenjuusto-ongelmaa). Toivoisin, että vujukansan lisäksi myös kaikki vujutiimiläiset pystyisivät nauttimaan vujuviikosta täysin rinnoin. Näiden juhlien eteen on tehty paljon töitä ja niihin on käytetty todella paljon aikaa, joten ei anneta niiden mennä meiltä itseltämme ohi!

Vuoraportti

LUKUVUONNA 2022 räjähti pankki: Sane täytti 55 vuotta! Tätä kypsää ikää juhlistamaan alettiin jo keväällä suunnitella vuosijuhlia, jotka loppujen lopuksi pidettiin 29.10. hulppeassa ravintola Priimuksessa.

Vujuissa oli tupa täpösen täynnä. Yhteensä vieraita oli 120 eli kaikki liput menivät: ilmassa oli siis jopa suuren urheilujuhlan tuntua. Vujut juonsivat **Erika Kilpeläinen** sekä **Senja-Maria Kampilla** eikä puujaloilta näin voitu välttyä :D Juhlavieraat olivat pukeutuneet toinen toistaan upeimpiin asuihin ja ruoka oli vallan maistuvaa. Ja viini kanssa.

Palkintojakaan ei ollut unohdettu, kun sekä opiskelijoiden että henkilökunnan keskuudesta palkittiin ansioituneita sanelaisia tai sanenmielisiä. Palkintojensaajat oli valinnut arvovaltainen, kaikilta vuosikursseilta koostettu raati. Henkilökunnasta palkinnon pokasi **Johanna Kalja-Voima**, jolle palkinto ei tullut yllätyksenä: itse asiassa sitä oli kuulemma odoteltu jo parien vuosijuhlien verran. Sanelaisista palkinnon saivat puheenjohtaja **Eevi Pulkkinen**, varapuheenjohtaja **Elisa Kuvaja** – joka valittiin myös aiemmin synttäribileissä ”sanelaiden sanelaiseksi” – sekä tiedottaja-tapsa Erika Kilpeläinen.

Puheitakin pidettiin. Sanen puheenjohtaja Eevi Pulkkinen piti kiitospuheen koko ainejärjestölle ja käänsi samalla myös katsetta tulevaan, kun taas yliopistonlehtori **Vesa Jarva** keskittyi muistelemaan haikein mielin yhteistä historiaansa Sanen kanssa ja sitä, miten tiet ovat pikkuhiljaa erkaantuneet toisistaan. Onneksi Vesa sai kuitenkin vielä pienen kosketuksen menneisyyteen, kun hänelle tuotiin allekirjoitettavaksi pöytäkirja 90-luvun alusta. Vesa oli toiminut tuolloin puheenjohtajana, mutta tämä luuranko oli unohtunut kaappiin.

Vujujen jälkeen...

Vujut ovat nyt ohi ja uusia odotellessa. Tässä vujujärkkääjä Eevin fiiliksiä vujujen jälkeen!

Kuka olet?

Eevi Pulkkinen,
Sanen puheenjohtaja ja vujutiimiläinen.

Minkälaiset ovat fiilikset vujujen jälkeen ja miksi?

Hyvä fiilis! Vujut sujuivat hienosti ja ainakin itselläni oli hurjan hauskaa. Toki harmi, että vujut ovat ohi, mutta toisaalta kivaa, että nyt voi keskittyä fiilistelemään sitä, että kaikki meni hyvin eikä enää tarvitse jännittää mitään.

Mikä oli vujussa parasta ja miksi?

Tietysti Sane ja sanelaiset! Oli ihanaa nähdä Sanen jäseniä ja Sanen kavereita paikalla niin hienoina. Olin iloinen myös siitä, että henkilökuntaa pääsi paikalle. Myös ruoka oli loistavaa.

Jäikö jokin vujujen osalta kaivertamaan ja miksi? Tuleeko mieleen jotain parannettavaa?

Unohdin ottaa taksialennuslipukkeet jaettavaksi juhluvieraille ja se hieman nolotti.

Terveisiä tai erityiskiitoksia vujujen järkkääjille ja vujukansalle?

Kiitos koko vujutiimille upeasta työstä. Kiitos vieraille siitä, että olitte paikalla <3.

TEKSTI: EEVI PULKKINEN / KYSYMYKSET: TEEMU RAINAMAA
KUVA: MARIANNA GROF (@nannagrofphotography)

Vujuja edeltävä viikko oli myös täynnä ohjelmaa: askartelu- ja lauluiltaa, pihapelejä, synttärjuhliä sekä vujuetiketti-settinkiä. Vujujen jälkeen pidettiin jatkot Heidi's Bier Barissa ja ne nyt loppuivat kunkin osalta silloin kuin loppuivat. Kaikkea tapahtui ja hengissä selvittiin. Sunnuntaina 30.10. urheimmat raahautuivat puoliltapäivin vielä silliaamiaiselle eli sillikselle, jonka teemana oli osuvasti Halloween (koska zombit lol).

InSanen toimituksen puolesta vielä iso kiitos vujujärkkääjille, ravintola Priimukselle sekä muille yhteistyökumppaneille kaikin puolin onnistuneista vujuista!

TEKSTI: TEEMU RAINAMAA
KUVAT: MARIANNA GROF
[\(@nannagrofphotography\)](#)

FUKSIT 2022

Uusi vuosi, uudet kujeet ja uudet fuksit. Yleisön pyynnöistä huolimatta päätti InSanen toimitus alkaa taas kiusaamaan fukseja ja kyselemään heiltä esittelyjä itsestään. Lopputuloksena haaviin tarttui 18 uutta suomen kielen opiskelijaa. Tässäpä heitä kolmen aukeaman verran!

Moro! Täällä kirjoittelee opeopiskelija Pihlajaviidan **Aleksi** Parkanosta. Ikää minulla on 22 vuotta, eikä sitten juuri mitään sen lisäksi. Kirjekaverikseni etsin rohkeaa sanelaista, joka uskaltaa ottaa yhteyttä. Lupaam vastata kaikille! Aluksi lähdin rahan perässä opiskelemaan tietotekniikkaa Tampereen yliopistoon, mutta tajusin sen vaativan aivan liikaa kaltaiseltani laiskalta taiteilijasielulta. Lopulta tätä alaa tänne minut opiskelemaan ajoi lapsuudesta asti seurannut kiinnostus kirjallisuuteen, ja palava intohimo Suomen kieleen. Taloudellinen pärjääminen kuitenkin kiinnosti yhä, niin päätin tähdätä julkisen puolen palkkalistoille opettajaksi. Vapaa-aikanani testailen kyykkypunkkuja, kirjoittelen asiantuntijapalstoille ja seuraan intensiivisesti Niilo22:sen videotuotantoa. Kaikesta tästä yli jäävällä ajalla runopoikailen vailla häpeää. Minusta ei ole hauskoja faktoja. Kirjoitellaan pian!

Heips! Oon Saarisen **Elli** ja asustelen Mäntyharjulla. Kotoisin olen Hartolasta, Suomen ainoasta kuningaskunnasta, mutta suataapi olla, että viännän satunnaisesti myös savvoo. Toisin sanoen olen hidas hämäläinen, joka on hieman kieroutunut savolaistumisen myötä. Maantieteellisen sijaintini vuoksi minuun törmää melko satunnaisesti Jyväskylässä ja yliopistolla, mutta minut voi tunnistaa värikkäistä hiuksista ja lähes jatkuvasta eläimistä höpöttämisestä. Pyörityn nimittäin melkoista eläintarhaa: kotoa löytyy 3 koiraa ja kissa ja lisäksi omistan suomenhevosen. Hain opiskelemaan äidinkielen opettajaksi, koska se on ollut haaveeni yläasteen innostavilta äikän tunneilta saakka ja olen aina tykännyt lukemisesta ja kirjoittamisesta. Eläinten, lukemisen ja kirjoittamisen lisäksi pidän suklaasta, formuloista, tatuoinneista ja laulamista.

Moi! Oon **Tuuli**, 22 v. tyttö kotoisin Kuhmoisista. Nykyään asustelen Jyväskylässä ja on kyl ollu nastaa! Tykkään eläimistä (varsinkin koirista), musiikista, liikunnasta, matkailusta ja kahviloista. Liikunnan saralla esim. jalkapallo, padel ja lenkkeily on ihan kivoja. Ja jos sulla ois sattumoisin myynnissä joku edullinen sähköpiano niin voisin olla kiinnostunut!

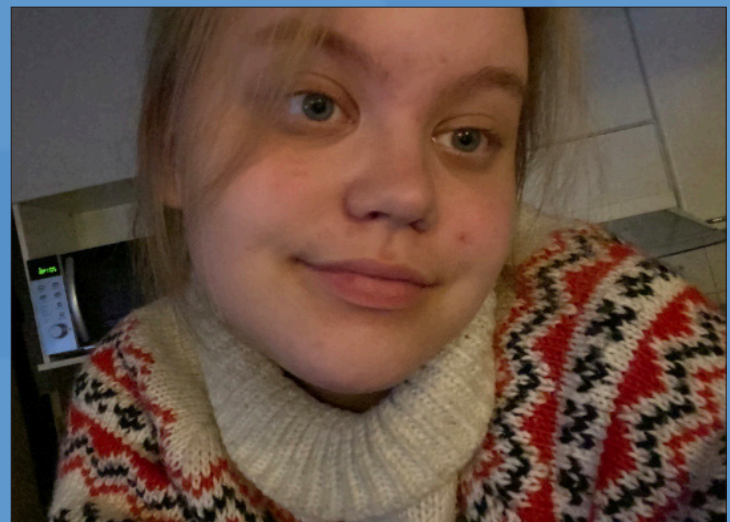
Tulin tänne opiskelemaan siksi, että oon aina tykännyt äikästä ja etenkin kieliopista. Opin asioita parhaiten lukemalla ja sekin varmaan sopii tähän alaan ihan passelisti. Ootan innolla, mitä kaikkee Jyväskylällä ja yliopistolla on mulle tarjota! 🌱

Moikka! Oon **Emilia**, 21-vuotias ja tulen Järvenpäästä. Päädyin äidinkielen ja kirjallisuuden opettajan tutkintoon sillä ajatuksella, että musta tulis s2-opettaja, eli opettaisin suomea toisena ja vieraana kielenä. On mukavaa, että pääsin opiskelemaan vähän kauemmas omalta kotipaikkakunnalta. Jyväskylä on mulle ihan uusi paikka, joten fuksivuoden aloittaminen täällä on tuntunut jännittävältä ja innostavalta. Olen koko elämäni ajan tykännyt piirtää ja kirjoittaa, nuorempana haaveammatti oli kirjailija (ja ehkä edelleenkin?) Rakastan kissoja yli kaiken ja minulta löytyy omakin sellainen, hänen nimensä on Viiru.

Moikku! Oon **Tiia**, 19v vantaalainen suoraan haksista. Hävettää vähän myöntää, mutta ajatus Jyväskylään hakemisesta oli aluks ihan puhdas vitsi kaveriporukan kesken... Aikuisten oikeesti sitä sit harkittuani hain kuin hainkin tänne opelinjalle. Mun vapaa-aika koostuu pitkälti löhöilystä, teen hörpinnästä, sudokuista ja hyvän musan kuuntelusta, eli mulla on melko rento meininki päällä. Rakastan kissoja ja rakastan niitä sit myös paljon, eli mulle saa häpeilemättä näyttää kuvia ja videoita niistä ihan millon vaan ihan missä vaan. Itse asiassa jopa kannustan siihen.

FUKSIESITTELYT

Moikka!

Mun nimi on **Sanni** Salomaa ja olen kotoisin Alavudelta. 19-vuoden mittaisesta elämästäni olen oikeasti asunut 16 vuotta Jalasjärvellä, mutta jostain kumman syystä identifioin itseni Alavutelaiseksi. Ikähän sen jo kertookin, että suoraan lukiosta tullessa palava halu opiskeluun ajoi minut Jyväskylään. Tykkään lukemisesta ja kirjoittamisesta, jonka vuoksi valitsin äidinkielen ja kirjallisuuden opettajalinjan. Ihmisenä olen sosiaalinen ja luova persoona. Pidän kaikista luovista jutuista, kuten teatterista, taiteesta ja musiikista. Vapaa-aikaani vietän mielelläni minulle tärkeiden ihmisten kanssa. :)

Terve! Oon **Veera**, 21-vuotias Vantaalainen.

Tykkään kattoo oikotiestä kauniita koteja (tai mörskiä, niinkuin siskoni sen ilmaisi) ja haaveilen värikkästä kodista isolla puutarhalla.

Lapsena lukeminen meni koulutyön edelle siinä määrin, että äiti "joutui" takavarikoimaan mun kirjastokortin ja kaikki kirjahyllyn kirjat. Mulle ei jäänyt muuta vaihtoehtoa, kuin alkaa lukea pikkusiskon kirjahyllyn sisältöä läpi. Eipä kai ihme, että hain opiskelemaan äikänopeksi.

Hellou!

Oon **Lotta**, 22-vuotias neito Siilinjärveltä ja muuttanut tänne opiskelemaan äikänopeks. Harrastuksissa tasapainottelevat luovuus ja urheilu. Juuri nyt eniten sytyttävät jääkiekko ja maalaaminen, sekä ikisuosikit lukeminen ja piirtäminen. Kahvia ei voi juoda liikaa ja koskaan ei ole liian myöhä keittää kupposia. Valkosuklaa on mun heikko kohta (Ja jos jostain vielä löytyisi Fazerin Copenhagen raspberry and liquorice- levy, ostaisin makso mitä makso!). Elämäni ohjenuorana tulevalle koulutielleni toimii erään viisaan miehen sanat "Jos ei jaksakaan niin koittakaa vaan jaksaa!".

Olen **Minna** Häkkinen, 32v. äikänopeopiskelija. Kirjallisuus on kotikenttäni, vaikka lukeminen on vähentynyt teinivuosista huolestuttavan paljon... Olen erittäin kiinnostunut kielistä, mutta yhtä huono oppimaan niitä! Kiinnostukseni opetustoimeen oikeastaan liittyisi toisaalta aikuisopiskeluun ja toisaalta erityispedagogiikkaan; itse olen vähän vanhempi opiskelija ja minut on sijoitettu autismin ja adhd:n spektrille. Minua kuvaillaan kekseliääksi, luovaksi ja taiteelliseksi, ja olenkin mielikuvitus- ja inspiraatiovetoinen. Luen, kirjoitan, piirrän, näpertelen... Kirjoittamista olen harrastanut koko 2000-luvun. Kesällä aloitin Jyväskylässä elämäni ensimmäiset fyysisemmät harrastukset jousiammunnan ja HEMA:n. Opettelen useampia asioita kuin taitona saan koskaan haltuun...

Heippa! Mä olen **Viivi**, hauska tutustua! Olen synnynnäisesti kierohko savolainen, mutta ehkä Jyväskylä vielä oikoo mustakin kunnan kansalaisen. Yhdistin mun kaksi intohimoa eli suomen kielen ja toisten neuvomisen hakemalla äikänopeksi. Täällä sitä nyt ollaan, ja sehän passaa!

Terve! Oon **Jenna**, tuleva äidinkielen opettaja. Kotoisin oon Etelä-Pohjanmaalta, Seinäjoelta. Musta saat hyvää seuraa vaikka puolukkaan, penkkiurheilemaan (etenkin formula ja jääkiekko), katselemaan sitcomeja, pelaamaan videopelejä, telттаilemaan, kaljalle ja villasukkia kutomaan. Jos yksikin tärppäsi, ryhdytään kavereiksi.

FUKSIESITTELYT

Opiskelen äikänopelinjalla ja tähänastiset opinnot on tuntuneet ehkä hieman haastavammilta kuin mitä osasin edes kuvitella. Kotopuolessa olen 100% heppatyttö ja kotoa kaipaankin eniten mun heppakamuja <3

- **Hilda**

Heippa!

Olen **Elsa**, 20-vuotias kieliasiantuntijafuksi. Kotoisin olen Lappeenrannasta, pienestä 120 asukkaan kylästä, joten vielä tähän kaupungissa asumiseen on tottumista!

Suomen opiskelun pariin kannusti kiinnostus kielen kiemuroita kohtaan ja salainen haave kirjailijan ammatista.

Vapaa-aikani kuluu pääosin urheillessa ja kotona loikoillessa kirjan tai neuleen kanssa. Muita lempijuttuja on luonto, jalkapallon katselu ja Euroviisut!

Moikka! Oon **Sara** From ja oon kuullut sukunimestäni kaikki mahdolliset vitsit. Nauran silti kohteliaasti, jos sellasia joku haluaa vielä heitellä. Oon 27vee, Vihdistä kotoisin, mutta sydämetäni savolainen.

Entiseltä ammatiltani olen maskeeraaja ja teen niitä hommia edelleen, tosin vain rakkaan harrastuksen muodossa. Muita mieluisia juttuja vapaa-ajalla on pelaaminen, lukeminen ja kaikenlainen piirtely-maalailu-askartelu-näpertely. Katson myös paljon leffoja.

Kapybara ja kana on mun lempieläimet.

Saatan kuulemma näyttää pelottavalta, mutten oikeasti ole. Saa moikata ja jutustella!

Moi! Oon **Elli** ja oon 20-vuotias. Tänne Jyväskylään muutin Espoosta, mutta alunperin oon kotoisin Helsingistä. Tykkään tanssia, laulaa, lukea ja nukkua. Vapaa-aika mulla menee tällä hetkellä vaan koulujuttuihin ja kavereiden näkemiseen. Sunnuntaille säästän aina aikaa ttk:n kattomiseen. Lempiruoka on jouluruoka ja lempieläin koira:)

Moikku, mie oon **Emmi** Rovaniemeltä! Orientaatioviikollataisin mainostaa, että Rovaniemellä on kaikkea muutaki hauskaa ku Joulupukki, joten olkaa hyvä, tässä ovat henkilökohtaiset lempparini:

- Valokuvaamo Kipinän loistavat passikuvat
- Kaksykkösen mustikkasorbetti
- Ounasvaaran päältä avartuvat maisemat
- Aallon suunnittelemat kirjaston ovenkahvat
- Siltojen lenkki, eli reitti, jonka varrella ylitetään molemmat Rovaniemen läpi virtaavat joet kolmen sillan kautta
- Half Moon Nightclub, eli ystävien kesken Muuni. Ai miksi? No koska sieltä ei ikinä selviä törmäämättä enemmän ja vähemmän toivottuihin tuttuihin!
- Antin Siwa, joka tosin nykyään on pizzeria...

Tällä hetkellä minut tekkee onnelliseksi kotini ikkunalaudat ja niille sijoitetut viherkasvit, jumpat kamujen kanssa, sekä kahvijäätelö <3 Jyväskylään tulin opiskelemaan äikänopeks, koska se tuli ammatinvalintatestissä ykköseksi.

Moikka! Mun nimi on **Pinja** ja oon 21-vuotias Keski-Pohjanmaalta, Kokkolasta. Mua kiinnostaa kovasti kirjallisuus sekä pedagogiset opinnot ja siksi olenkin opelinjalla. Vapaa-ajallani katson aivan liikaa (samoja)sarjoja sekä käyn ulkona ja salilla, jos motivaatio sattuu antamaan periksi. Lempparisarjani on Moderni perhe ja sen oonkin katsonut läpi ruhtinaalliset 12 kertaa. Oon superinnoissani siitä, että oon täällä!

Hei, olen **Sera**, peliharrastaja ja yleisnörtti, joka on omien narratiivisten intohimojensa ajamana eksynyt opiskelemaan kieltä ja kirjallisuutta. Kaikki sellainen kiinnostaa, missä on tarina; kirjat, pelit, elokuvat, mutta myös sarjakuvat, mainokset, musiikki... vapaa-ajallani soitan viulua, haaveilen laavuilla, piirrän nettisarjakuvaa ja tietysti kirjoitan. Muunmuassa niitä pelejä, joista kaikkein pienimpiä voi tutkiskella osoitteessa ylvanaar.itch.io. Kielitieteellinen mielipide: "Tuulen Nimen" suomenkielinen käännös on parempi kuin englanninkielinen alkuperäisteos.

KIELI JA TIETOISUUS

Tuntuvat monesti sanovan, että ihmisen suhde mihinkään kieleen ei voi olla niin syvä, kuin se suhde joka hänellä on äidinkieleensä. Kehtaisin kuitenkin väittää, että joko maailmankaikkeuden kaoottisissa pyörteissä pyörähdin tälle planeetalle väärästä päästä, taikka sitten tuo oletus on epätosi, sillä en ole koskaan elämäni aikana tuntenut mihinkään kieleen niin syvää yhteyttä, kuin japanin kieleen sen kaikkine piirrettyine ja puhuttuine koukeroineen. Olkoonkin, että tuo kieli on ollut elämässäni vasta kolmen vuoden ajan, enkä voi väittää olevani siinä sujuva, vaikka ihmiset ympärilläni niin väittävätkin. Mutta olennaista ei olekaan se, miten paljon teen virheitä, vaan se, miltä kieli tuntuu sielussa jollakin primitiivisellä tasolla.

Tähän asti kielet ovat olleet minulle pitkälti kommunikaation välineitä. Ne ovat olleet se syntaksi, jolla luodaan yhteys tietoisuudesta toiseen ja välitetään informaatiota. Niitä opitaan ja unohdetaan tarpeen mukaan, jotta voisi vieraassa maassa vakuuttaa poliisille "ettei ole haitaksi" tai "odottaa tässä vain hetken" tai "en puhu portugalia". Olen ajatellut englannin kielen jonkinlaisena yleiskoodina, jolla tavoittaa ihmiset kaikkialla maailmassa, ja suomen kielen lähinnä sinä kielenä, jolla kirjoitetaan valituksia KELALLE tai sossulle tai milloin minnekin. Se on olennainen huomio, sillä pääsääntöisesti tuntuu, että suomalainen ääni päässäni ei tee kauheasti muuta kuin valittaa ison osan ajasta. Se on jossakin niin syvällä, että vaikuttaa koko persoonallisuuteeni. Huomasin tämän keskustellessani ja kirjoittaessani pitkiä aikoja englanniksi. Koska englantini oli tankattu lähinnä Aldous Huxleyta ja muilta vastaavilta kirjoittajilta, tuntui että se kuka minä olen ilmaistessani itseäni toisella kielellä, oli aivan eri ihminen, kuin se joka valitti suomeksi.

Tätä vasten ei siis liene kovinkaan kummallista, että koen olevani japaniksi oikeastaan aivan eri ihminen, kuin millään muulla kielellä. Tuntuu, että ymmärrän miksi Samuel Beckettin aikanaan vaihto äidinkielestään ranskaan luomisen kielenä. Kyse on uuden löytämisestä ja etsimisestä, vanhojen systeemien ikeestä irrottautumisesta sekä nahan luomisesta; oman itsensä ja tietoisuutensa taakkojen karistamisesta. Minä en japaniksi ole kaikki se muta, jota tunnuttiin lapioivan ydinminäni niskaan kaksin käsin suomeksi. Olen kiitollinen siitä, että saan tehdä työtäni ja elää täällä, mistä syystä suurin osa ilmaisemistani asioista on lähinnä kiitollisuutta näistä asioista. Ja käyttämämme kieli ei vain muokkaa todellisuuttamme, se on koko todellisuutemme. Jos koko ajan kaikki on "vitun sitä" ja "vitun tätä", ei ole kovinkaan suuri ihme, jos koko ajan "vituttaa". Nauroin ystävilleni, että en taida edes tietää yhtään kirosanaa japaniksi, eikä minulla ole mitään kummempaa tarvetta niitä opetellakaan. Jos polkaisee jalan oven karmiin, niin kyllä se perkele sieltä ihan yhtä sujuvalla suomella lipsahtaa, kuin aina ennenkin, mutta noin muuten koen, ettei minulla ole sen kummempaa tarvetta kirota yhtään mitään.

Myös kielen runollisuus ja kielen runouden kauneus tuntuu toisinaan jopa ylitsevuotavan kauniilta. Monesti olen kappaleen sanojen liikuttamana miettinyt, että jos tämä tulisi radiosta suomeksi täsmälleen samoilla sanoilla, se saattaisi jopa ärsyttää minua, joten miksi tämä nyt liikuttaa minut kyyneliini asti? Jokin selittämätön yhteys sielussa vain tuntuu resonoivan juuri oikealla tavalla. Ja resonanssin voima onkin juuri siinä, että värähtelyn ei tarvitse olla erityisen voimakasta. Riittää että taajuus on oikea, ja pienelläkin liikehännällä voi tuoda vaikkapa kerrostalon kymmenennen kerroksen maantasalle.

Törmäsin Santoka Tanedan runouteen, kun ystäväni totesi eräästä runostani, että "aivan kuin Santoka!". Etsin käsiini hänen runojaan ja toden totta, siitä tuntui avautuvan kokonainen maailma yhteyttä ja samankaltaisuutta. Jos minulla on jokin ajatus tai tunne, voin luottaa siihen, että Santoka on sanonut sen jo paremmin. Ja se ei ole minulta pois, vain päin vastoin on lohdullista tietää, että on olemassa jotakin sellaista, johon minäkin toivottavasti aikamani linkityn oman tekemiseni kanssa. Siitä syystä olenkin syvästi kiitollinen siitä, että japanilaiset tuntuivat pitävän erityisesti runoistani, koska siinä missä musiikilla ja kuvataiteella on jokin ympäröivä konteksti sille missä ne esitetään ja mitä niillä tehdään, on runous jotakin sellaista, joka vuotaa ulos sydämen perimmäisen huoneen perimmäiseen nurkkaan lukituista tunteista, niistä joita ei esitellä suureen ääneen kenelle tahansa.

Olen kiitollinen japanin kielelle tietoisuuteni kokonaisvaltaisesta muodonmuutoksesta. Se tuntui alusta asti sieluni todelliselta kieleltä, kuin eri vireessä soivaa suomea, kun taas Suomessa koin aina soivani täysin eri vireessä ympäröivän maailman kanssa. Tänne tullessani todellakin tuntui siltä, että ehkä se vika ei koko elämäni ajan ollutkaan vain minussa, vaan ympäristössäni. En ollut epävireessä, vaan väärässä laulussa. Ja nyt kun olen löytänyt oman lauluni, oman paikkani ja kielen, joka resonoi minussa niin syvällä tavalla, että sisäsyntyisesti ymmärrän nekin asiat, joita kukaan ei minulle varsinaisesti ole koskaan opettanutkaan, tuntuu että soin puhtaammin ja kirikkaammin kuin koskaan.

Jere Kilpinen

Kirjoittaja on Osakassa asuva monialataiteilija, joka tekee laajalla skaalalla mm. kuvataidetta, musiikkia, kirjallisuutta sekä performanssitaidetta.

linktr.ee/JunkyardShaman

TAIDE JA ITSEILMAISU

Onko taide vain jotain, mitä "taiteilijat" tekevät? "En osaa maalata", "en osaa tehdä musiikkia", "en osaa leipoa hienoja kakkuja" eivät mielestäni kelpaa. Osaitko jossain vaiheessa edes kävellä? Ei tarvitse olla kokki, että voi laittaa itselleen ruokaa joka viikko, eikä tarvitse olla maalari, että saa huoneensa seinän maalattua. Ei siis myöskään tarvitse olla laulaja, että voi laulaa tai kirjailija, että voi kirjoittaa. Jokainen löytää kyllä tavan ilmaista itseään, jos vain haluaa.

On vain perspektiivikysymys milloin voi kutsua itseään taiteilijaksi. Jotkut saavat tuon nimikkeen muilta, joidenkin on nimettävä itsensä. Lopulta kuka tahansa voi kutsua itseään millä nimikkeellä tahansa. Se on muiden ongelma, jos eivät saa survottua jotakuta rakentamaansa taiteilijuiden laariin. Kaikki ovat aloittaneet halusta ja yhdestä ideasta, jotkut vain ovat alkaneet toimia nuorempina kuin muut. Arthur Rimbaud kirjoitti koko tuotantonsa teini-iässä ja lopetti kirjoittamisen jo 21-vuotiaana. Laura Ingalls Wilder taas julkaisi ensimmäisen kirjansa *Pieni talo suuressa metsässä* vasta 65-vuotiaana. Televisiosarja *Pieni talo preerialla* pohjautuu löyhästi Wilderin *Pieni talo* -sarjaan. Ja toki nämä ovat vain tunnettuja esimerkkejä; skaala ulottuu varmasti paljon paljon laajemmallekin.

Omat musiikilliset ja taiteelliset kokeiluni alkoivat 12-vuotiaana punk-musiikin kautta. Musiikin soittaminen tuntui uudelta ja jännittävältä, ja punk oli täydellinen väylä aloittaa. Siinä on aina korostettu taidon sijaan asennetta. Matkan varrella olen huomannut monta kertaa, että jos nostan riman liian korkealle, en saa mitään valmiiksi. Samalla tuo vellova tekemättömyys tuntuu kaikilla elämän osa-alueilla. Nykyään en mieti liikaa, vaan teen päivittäin musiikkia, kuvataidetta tai kirjoitan. Vaikka teen enemmän kuin aiempina vuosina, olen silti kevyempi.

Rima kannattaa mielestäni laskea aina mahdollisimman alas, koska huonoa voi aina parantaa. Jos yrittää saada heti parasta mahdollista jälkeä, tuskin saa edes aloitettua. Usein käy myös niin, että nopeasti improvisoitu tekele välittääkin halutun tunteen tai sanoman paljon paremmin kuin kauan hiottu "mestariteos". On hieno tunne, kun tekee jotain täysin suunnittelematta ja lopputulos onkin parempi kuin osasi edes kuvitella.

Itseilmaisu ja taiteen tekeminen ovat aina melkoisia tunteiden sekamelskoja, koska taidetta ei voi olla ilman tunnetta. Olen usein itse kamppailut sen tunteen kanssa, onko tekemisissäni mitään järkeä. Miksi kilistelen avaimia ja hakkaan keittiöjakkaraa mikin edessä klo 22.47 keskiviikkoyönä? Koska nyt vain sattuu tuntumaan siltä. Ihan sama oikeastaan kiinnostaako ketään. Ei itseilmaisulle tarvitse sen kummempaa oikeutusta, kuin oman pienen tunteen pilkahduksen. Taiteen tekemisen tarve on kuin vessahätä. Jos pidättelee liian pitkään, sillä on huonoja seurauksia.

Koen, että itseilmaisu on päättymätön avautumisprosessi, jossa ajetaan omia rajoja laajemmalle joka suuntaan. Samalla venyvät myös muiden käsitykset minusta. Joskus toki on mukava pysyä tutullakin alueella. Jos en saa ilmaistua itseäni kunnolla, siitä jää tietty keskeneräisyyden tunne. Joskus vika voi olla siinä, että yritän leikata juustoa leivänpaahdimella. Kirjoittamalla ei saa ilmaistua samoja asioita kuin instrumentaalimusiikilla, musiikilla ei saa ilmaistua samoja asioita, kuin valokuvaamisella. Joskus sisällä vellovan vision ilmaisuun tarvitaan kaikkia mahdollisia metodeja yhtä aikaa eivätkä nekään tunnu riittävän. Ehkä juuri silloin on jonkin uuden äärellä. Joskus elämä tuntuu yhdeltä isolta taideteokselta, jossa vain hakkaa keittiöjakkaraa keskellä yötä, joskus heittelee maaleja pitkin papereita. Mikäs siinä.

Legendaarinen 1990 perustettu punk-yhtye ja riot grrrl -pioneeri Bikini Kill esiintyi tänä vuonna Flow-festivaaleilla. Yhdessä välispiikissään keulakuva Kathleen Hanna totesi, että he ottavat sen kehuna, jos joku sanoo soittavansa itse paremmin. Kannustaminen vapaaseen taiteen tekemiseen ja mielipiteidensä ilmaisuun on tärkeämpää, kuin hyvä soittotaito ja tarttuvuus biisit. Hiljainen kituminen ajatustensa kanssa on aina huono vaihtoehto.

On toki paljon ihmisiä, jotka eivät koe minkäänlaista tarvetta taiteen tekemiseen. Ne, joilla on tuo halu, mutta eivät tee mitään, huolettavat minua. Häpeä on varsinkin suomalaisten kansallistunne ja sen varjossa on helppo jättää paljon asioita tekemättä. Tuttavat ovat muodostaneet sinusta tietynlaisen mielikuvan, johon maaleilla sotkiminen tai musiikillinen revittely ja riehuminen eivät sovi. "En minä nyt viitsi, kun en minä ole sellainen ihminen." Et ole, mutta haluaisit olla. Olemisen ja haluamisen välillä on ainoastaan tekemättömät työt. Toiminta.

Kimmon kokkinurkkaus

Tässä pari ruokaideaa, jotka sopivat opiskelijabudjettiin ja joissa on vaihtelua haluavalle myös hiukan soveltamisen varaa.

JUURESHÄSSÄKKÄ

3-4 annosta

Yhteensä n. 1kg haluamiasi juureksia, kuten perunoita, porkkanaa, punajuurta, palsternakkaa...

2-3 Sipulia

Muutama valkosipulinkynsi

Paketti makkaraa, halloumia, tofua, kana- tai lohifilettä

Reilu loraus rypsi- tai oliiviöljyä

Mausteita, esim. Mustapippurirouhetta, rosmariinia, timjamia, paprikajauhetta...

Suolaa

1. Pilko juurekset sopivan kokoisiksi suupaloiksi tai lohkoiksi ja laita ne uunivuokaan. Laita sekaan pilkotut valkosipulinkynnet sekä lohkoiksi leikatut sipulit.
2. Mausta vihannekset joko uunivuoassa tai erillisessä kulhossa suolalla sekä haluamillasi mausteilla ja lisää kunnan loraus öljyä. Sekoita.
3. Laita vihannekset uunivuoassa uuniin 200 asteeseen 20 minuutiksi ja pilko makkarasi/tofusi/halloumisi sopiviksi suupaloiksi. Mikäli käytät kanaa tai lohifilettä mausta se tässä välissä haluamallasi tavalla.
4. 15 minuutin jälkeen ota vihannekset uunista, sekoita niitä ja laita protskut sekaan. Laita uuniin toiseksi 15 minuutiksi. Mikäli käytät kana- tai lohifilettä, laita ne uuniin vihanneksen päälle tai kypsennä ne pannulla.
5. Kun vihannekset ovat kypsiä, tarjoile kermaviilikastikkeen tai minkä tahansa haluamiesi lisukkeiden kera.

Tämä ruoka muuttuu arkisesta helposti juhlavammaksi, mikäli käytät kanaa tai lohta.

KERMAVIILIKASTIKE

1 prk kermaviiliä

Loraus sitruunamehua

Ripaus suolaa ja mustapippuria

2 tl sinappia

(2 tl hunajaa tai ripaus soke-
ria)

(tuoreita yrttejä, esim. Ruo-
hosipulia tai persiljaa)

Sekoita ainekset keskenään ja anna tekeytyä jääkaapissa puolen tunnin ajan.

Ruokaisa juurespaistos sopii hyvin talven pimeisiin iltoihin, kun kaupat ovat perunoita pullollaan.

TOMAATTINEN PAPUKEITTO

3-4 annosta

1-2 sipulia

Muutama valkosipulinkynsi

500g tomaattimurskaa

400-500g (2prk) valkoisia papuja

0.5 litraa kana- liha- tai kasvislientä

2dl ruokakermaa

Mausteita ja suolaa maun mukaan (esim. Mustapippuria, cayannepippuria, chilijauhetta, oreganoa)

Öljyä

1. Pilko sipulit ja kuullota ne kattilassa kuumassa öljyssä.
2. Kun sipulit ovat pehmenneet, lisää huuhdotut pavut sekä tomaattimurska ja mausteet sekä kana-, liha- tai kasvisliemi.
3. Anna kiehua hiljalleen n. 15 minuuttia.
4. Lisää lopuksi ruokakerma ja kuumenna vielä hetki.
5. Nauti sellaisenaan tai creme fraichen, nachojen ja tuoreen leivän kera.

Papukeitto vain paranee jääkaapissa muhiessaan, joten kannattaa harkita tupla-annoksen tekemistä.

Papukeitto muuttuu mukavaksi seurusteluruuuksi, kun tarjoat sen nachojen ja creme fraichen kanssa.

Alumnikahveilla kuultiin uratarinoita

Tänä syksynä Sane järjesti kaksi alumnitapahtumaa, joissa esiintyneet alumnit tarjoilivat kuulijoille tärkeitä näkökulmia työelämään.

MARRASKUUN alumnikahvit järjestettiin yhdessä Corpuksen kanssa. Saimme Keski-kirjastojen ansiosta tilaisuuteen alumnin sekä suomen kielestä että kirjallisuudesta.

Suomen kielen alumni **Hanna Männikkölahti** on yrittäjä, joka selkomukauttaa kirjoja ja antaa suomen kielen yksityistunteja verkossa.

Selkokirjoihin hän tutustui osallistuessaan Iloa selkokirjoista -seminaariin, jossa painotettiin, että kirjoja on liian vähän saatavilla selkokielisinä. Männikkölahti tarttui toimeen ja kertoi nyt alumnikahveilla tyypillisestä selkomukautusprosessistaan.

–Selkokirjan elinkaari on pitkä, koska se tarjoaa jatkuvasti uutta ja kiinnostavaa A2-B1-tasoisille suomen oppijoille. Selkokirjoja lukevat myös esimerkiksi lukuhaluttomat henkilöt ja henkilöt, joille on neurobiologisista syistä vaikeaa ymmärtää yleiskielistä tekstiä, Männikkölahti selvitti.

Hän valmistui aikanaan Jyväskylän yliopistosta pääaineinaan suomen kieli ja englantilainen filologia. Yrittäjänä Männikkölahden tulee päättää kaikesta itse, kuten työajoista, työn sisällöstä ja määrästä sekä palkasta, mikä on sekä kivaa että haastavaa.

– Hinnoittelu on supervaikeeta, hän toteaa.

”Tää maailma on digi – siinä kelkassa on hyvä olla mukana.” Kaisa Lepistö-Salojärvi

Kirjallisuuden alumni **Kaisa Lepistö-Salojärvi** on päätenyt museoalan ja energiayhtiö Alvan kautta työskentelemään Solteqille, joka on IT-palveluyritys. Ennen Solteqia hän toimi asiakaskehitystehtävissä ja pääsi Alvassa tekemään myös brändästyötä.

– Asiakaspalvelutehtävien kautta voi oppia huikkeasti yrityksestä, jossa työskentelee, hän vinkkaa.

Lepistö-Salojärven ammattinimike Solteqilla on customer experience consultant and product owner. Hän kokee, että esihenkilöt ovat merkittävästi vaikuttaneet hänen työuraansa. Lisäksi hän palasi alumnikahveilla osaamiseen, jota hän on saanut opinnoistaan.

– Kielitaito ja kielenhallinta ovat tosi hyvä pohja työhön. Kirjallisuuden opinnot ovat auttaneet ymmärtämään isoja kokonaisuuksia.

Kuuman juotavan ja pipareiden ääressä sanelaiset ja corpuslaiset innostuivat kysymään alumneilta monia kiinnostavia kysymyksiä. Osanottajamäärä tapahtumaan oli mukavan runsas.

Selkomukauttaja Hanna Männikkölahden mukaan paras palkinto on palaute lukijoilta.

TEKSTI JA KUVA: EVELIINA LEHTOLA

Vuonna 2002 opintonsa aloittanut Sanen alumni **Elina Nurminen** muistelee omia opiskeluaikojaan vuosituhannen alussa.

Oi (ja voi) niitä aikoja!

Vanhempieni luona käydessä aika usein keskusteluun nousee jokin asia, jonka ajankohtaa yhdessä tuumin mietitään, että oliko ne serkun häät vuonna -88 vai -89, ja oliko se mikä se oikein luminen ja kylmä talvi, joka jatkui toukokuulle. Ja jossain vaiheessa keskustelua isäni hiippailee lipastolle, vetää auki suuren laatikon, ottaa sieltä esiin pinon kalentereita ja alkaa plärätä. Tässä vaiheessa keskustelu laitetaan tauolle, jutellaan vähän aikaa jostain muusta, jotta isä ehtii tarkistaa oikeat päivämäärät. Näitä äitini täyttämiä kirjasia on kerrytetty jostain 60-luvun lopulta, joten on hyvä, jos on joku käsitys oikeasta vuosiluvusta... En ole ollut yhtä tunnollinen tapahtumien ja muistojen kirjaamisen suhteen, mutta jotain minunkin kalentereistani aina löytyy – jos ne vain olisivat löytyneet. Saattavat olla jossain lipaston laatikossa vanhempieni luona.

Mitä kaikkea kalenterini paljastaisivatkaan opiskeluvuosistani, sellaista, joka ei muistin kätköistä tätä juttua suunnitellussa suostunut näyttäytymään? Jotain apua muisteluiden avuksi löysin kuitenkin omastakin kodista: ulkoiselle kovalevyille siirretyt tiedostot opiskelua ajoilta! (Ei puutu kuin ne, jotka vielä tallennettiin disketille...) Kokonainen kansioellinen Sanen tiedostoja omalta puheenjohtaja-ajaltani (v. 2004–2006) ja vähän enemmänkin! Esityslistoja, toimintakertomuksia, vuosikokousasiakirjoja, oppiaine- ja laitoskokousten pöytäkirjoja, kannanottoja... Tapahtumien suunnitelmia, mainoksia, budjetteja, osallistujalistoja. Yllättävän paljon kuvia, todennäköisesti ainejärjestön digikameralla otettuja, Osmasta, vuosikokouksista, itsenäisyyspäivän juhlista, Euroviisuista.

Ja sitten muisti alkaakin toimia ja voin kuvitella, mitä kaikkea opiskeluvuosien kalentereihini on piirtynyt: Kokouksia Sohwilla, mökkiseminaareja, sählyvuoroja, saunailtoja, pikkujouluja, opiskelijoiden ja henkilökunnan peli-iltapäiviä. YK:n fuksiaiset ja muut kielten laitoksen opiskelijoille järjestetyt tapahtumat – ei tietenkään vähäisimpänä ne Euroviisut, jotka Sane järjesti v. 2004 iltamahengessä ja joita varten kokoonnuimme minun kotiini maalaamaan seuraintalohenkisiä koivupuumaisemia. Yhteistyö kemistien kanssa, ekskursiot puolin ja toisin Ylistönrinteelle ja Seminaarinmäelle. Kirjallisuuden opiskelijoiden kanssa ehkä kolmesti järjestetty glamrock-henkinen Puuhkarock, jossa juontajana oli Puuhka-Pete ja jonka järjestelyissä otettiin joka vuosi takkiin. Nykyistä minääni hieman hengästyttää tapahtumien määrä; onneksi olen nyt vain pienen ja rauhallisen naapuruston omakotiyhdistyksen puheenjohtaja.

Yhtä asiaa en ymmärrä: miten en ollenkaan muista vuoden 2006 Euroviisuja, joissa kuvien perusteella esiinnyin tanssittömänä ja jossa löytämieni asiakirjojen perusteella esitettiin potpurri Kikan ja Frederikin hiteistä. Esitys taisi jopa olla voitokas, vaikka en siihen löytänytkään vastausta. Muisti siis tekee tepposiaan, ja joskus se taitaa olla myös hieman armollinen – ehkä kaikkia tekemisiään ei tarvitsekaan muistaa.

TEKSTI: ELINA NURMINEN

Lukeminen kannattaa aina

Elisa seuloi lukemiaan kirjoja ja yritti kuvitella, mistä ehkä hiukkasen nuoremmat kurssikaverit saattaisivat syttyä. Lisää kirjavinkkejä: @elisa_lukee

Marko Järvikallas: Sano jotakin kaunista
Siltala, 2021, Novellikokoelma

Näissä kertomuksissa joku haluaisi olla joku muu. Joku luulee olevansa joku muu. Kohtaaminen jonkun kanssa alkaa vaikuttaa oudolta – oliko tässä äsken siis ihan oikeasti joku vai ei? On myös läheisiä, jotka ovat läsnä fyysisesti, mutta henkisesti kaukana poissa. Novelleista löytyy lajityypillistä vinoutta. Kokoelman teeman voisi siis tiivistää häilyvään läsnäoloon, suorastaan olemassaolon epävarmuuteen.

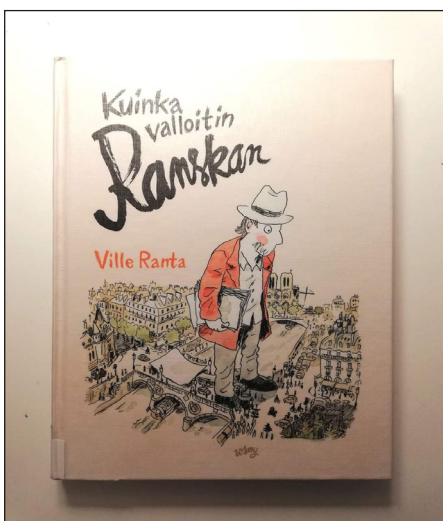
”Osastopäällikkö soittaa. Tapaukseni on siis siirtynyt korkeammalle taholle. Totta puhuen olen kiinnostunut siitä miten he reagoivat irtiottooni. Myönnettäköön sekin, että olen otettu siitä että poissaolooni ylipäättään reagoidaan. Työlläni on ehkä sittenkin merkitys.”

Outojen tapahtumien voi kuvitella johtuvan henkilöiden mielen tai muistin nyrjähdyksistä, liiallisesta kaipauksesta tai syyllisyydestä. Tarinoissa kulkee usein synkähkö pohjavirta. Vastapainoksi kieli on timanttia: helppolukuista, mutta kutkuttavan kiehtovaa ja tiivistä.

Lukijalle ei turhia selitellä. Jo pelkästään avauslauseet koukuttavat, kuten ensimmäisessä novellissa:

Naapurit:

”Hurahdimme näihin turvakameroihin Timin myötä”.

Ville Ranta: Kuinka valloitin Ranskan
WSOY, 2021, Sarjakuva-albumi

Ranska! Pariisi! Sinne on hinguttu vähintään Juhani Ahosta lähtien, toisten samanhenkisten ihmisten seuraan ja vaikutteita imemään. Ranskan valloitusta lähtee tavoittelemaan myös sarkakuvataiteilija Ville Ranta. Hän tapaa kustantajia ja muita vaikutusvaltaisia ihmisiä. Tunnelmat ovat kuin Euroviisuissa ennen finaalia: monet keuhuvat, nyökyttelevät ja suosittelevat, mutta mutta... johtaako se sitten mihinkään.

Saadakseen menestystä töilleen, niitä on tyrkytettävä. Samalla joutuu tyrkyttämään myös vähän itseään. Ehkä taiteilija toivoo julkaisujen myötä menestystä myös menestyksen itsensä vuoksi.

Sangen inhimillistä sekin ja juuri tähän tämä albumi pureutuu itseironisessa sävyssä: voiko vajota liiankin syviin kumarruksiin.

Pidän Rannan huumorista, värien käytöstä ja luonnosmaisesta piirrostyylistä.

Anja Erämaja: Olen nyt täällä metsässä
WSOY, 2021, Runokokoelma

Takakansitekstiin on tiivistetty kaikki olennainen: ”*Timantit ovat ikuisia, mustikat voi syödä*”. Runon puhuja vaeltelee mustikkametsässä mietteinensä. Hän ei tyydy vain ihaillemaan luonnonihmeitä vaan tuntee itsensä osaksi niitä, mutta tiedostaa myös ristiriidan: ”Olen peruskysymysten äärellä. Ämpärissä viisi marjaa ja 150 litraa piilovettä”.

Kokoelmassa on runoja muutamasta säkeestä sivun pituisiin proosarunoihin. Puhe lentää assosiativisesti havainnosta tai ajatuksesta toiseen, mutta kokonaisuus pysyy kasassa. Enimmäkseen mietitään omaa paikkaa metsässä, laumassa, joukossa, parisuhteessa, suvussa ja itsensä vierellä.

Runoissa on surua ja nolostelua mutta samalla myös lämmintä huumoria, kuten hurmaavia laululyriikasta inspiroitumisia:

”*Ja niin ovat toiset meistä vaivoja, jotka tulevat vastaan ilman ajanvarausta*”.

Saara Turunen: Järjettömiä asioita
Tammi, 2021, Romaani

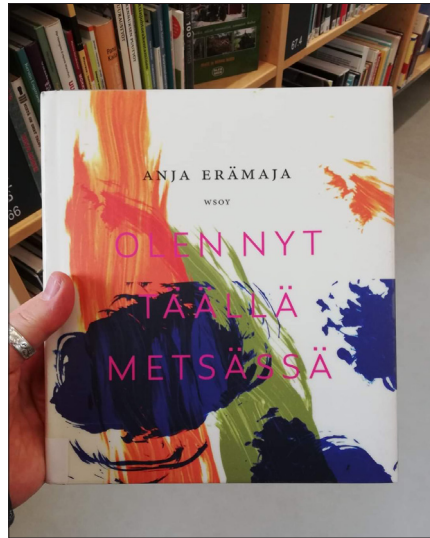
Minäkertoja on dramaturgi ja kirjailija. Onko kyseessä autofiktio? Tässä(kin) käsitellään myös luovan työn tekemistä ja esimerkiksi tasapainoilua julkisuuden kanssa. Pääosassa on kuitenkin ehdottomasti rakkaus ja siihen liittyvät vaikeudet.

”- - huomaan itsekin oppineeni ajattelemaan, että rakkaudesta kirjoittaminen on typerää ja pinnallista. Että pitäisi kirjoittaa jostakin yhteiskunnallisesta ja poliittisesta, erityisesti, jos haluaisi olla uskottava taiteilija - -.”

Kertoja jatkaa pohtimalla onko tuossa hänen kuvailemassaan asenteessa jotain tunkkaista ja ulkoapäin asetettua säätelyä. Turunen osaa kuitenkin käsitellä rakkautta ja sen laajoja vaikutuksia olematta kliseinen tai pateettinen. Hän kirjoittaa havainnoistaan yhtä aikaa pikkutarkasti ja syvällisesti. Tällä kertaa rakkauteen tuo lisähaastetta pitkä välimatka ja eri maiden kulttuurit.

Asioita ei voi hallita aina vain järjellä. Rakastamisen vaikeuden ohella pohditaan muutakin, esim. sosioekonomisia luokkia, EU:ta ja kuolemaa. Kaikki liittyy kuitenkin jollakin tavalla pääasiaan.

Lukiessani saatoin vähän nauraa, ehkä vähän itkeäkin.

TEKSTI JA KUVAT: ELISA HAVERINEN

Mikä ihmeen perusarki?

”Mites siellä Jyväskylässä menee?” ”Eipä kummempia, ihan perusarkea.” Keskustelu, jonka olen käynyt useammankin henkilön kanssa. Mutta eihän perusarki-termi ole mitenkään objektiivinen, joten sen merkitys voi olla kuulijalle täysin eri kuin itselleni. Tehkäämme siis pieni katsaus arkeeni, niin voin ohjata tulevat keskustelukumppanini lukemaan InSanesta, mitä oikeasti tarkoitan.

KOTI

Arkeni pyörii kahdessa asunnossa. Ne ovat koteja yhtä lailla kumpikin. En ole mitenkään erityisen siisti ihminen: erilaiset kasat ja hujan hajan olevat tavarat ovat arkipäivää. Noin kerran viikossa yritän kuitenkin järjestellä tavarat paikoilleen ja näyttää imuria lattialle.

Pyykit eivät valitettavasti kulkeudu itsestään pyykkikoriin saati peseydy, joten noin kerran viikossa käyn pyykkäämässä taloyhtiöni pesutuvassa. Se on operaatio, johon valmistaudun huolellisesti etukäteen: ensin vuoron varaaminen, sitten kaikkien pyykkien kokoaminen lattialle ja lajittelu sopiviin kasoihin sen mukaan, mitkä tekstiilit voi pestä yhdessä, ja sen jälkeen alan rampata pesutuvassa viemässä uutta koneellista peseytymään ja tuomassa toista kuivumaan kotiini. Liina-vaatteet saa onneksi helposti kuivatua taloyhtiön kuivaushuoneessa.

Olen köllöttelijäihminen eli viihdyn parhaiten vaaka-asennossa. Samalla voin lukea kirjaa, katsoa sarjaa tai selata somea. Kummassakaan kodissani ei ole sohvaa, joten sänky on sekä nukkumista että köllöttelyä varten. Se on lempipaikkani kodeissani. Koti on minulle turvapaikka, jossa saan levätä ja olla täysin oma itseni.

Valon kaupunki -tapahtumassa olen käynyt joka vuosi täällä asuessani. Tänä vuonna tämä karhukaisteos oli lempparini.

VAPAA-AIKA

Opiskelupäivän jälkeen en aina jaksakaan tehdä mitään sen kummempaa. Päivälisen jälkeen on mukavaa köllähtää sänkyyn, mutta epäsäännöllisen säännöllisesti löydän tieni myös ryhmäliikuntatunneille, lenkille tai kuntosalille. Kaksi kertaa viikossa pääsen myös saunomaan.

On onni, että minulla on ystäviä, joiden kanssa voin jakaa niin elämän ilot ja onnistumiset kuin murheet ja pettymykset. Näen heitä joka viikko joko yliopistolla tai muun hengailun merkeissä. Jyväskylän ulkopuolella asuvien ystävien kanssa viestittelen ja soittelen (ja tarvittaessa toimin etänä myös hääpukujen makutuomarina).

OPISKELU

Harvoin saan kotona mitään opiskelutehtäviä aikaiseksi, joten Seminaarinmäki kutsuu lähes joka päivä. Kuljen sinne yleensä kävelen tai bussilla. Sopivalla kelillä myös pyörällä, mutta nyt pyöräni on rikki, koska kaaduin sillä viime viikolla. Sekin kuuluu arkeen, mutta onneksi ei kovin usein.

Opiskelun lomassa käyn syömässä lounaan, ja parhaimmillaan molempiin saan seuraa. Näin maisterivaiheen loppupuolella kontaktikurssien määrä ei päätä huimaa, joten vertaistuki kavereilta on tärkeää – muuten olisi hommat yksinäistä puurtamista.

Tällä hetkellä opiskeluarkeni pyörii gradun, itsenäisen kurssin ja kontaktikurssin kolminaisuudessa. Graduni jopa motivoi minua, mutta tutkimuslupien ja yhteydenottojen kanssa venkslailu on kuormittavaa. Toisinaan toivon, että olisin valinnut valmiin aineiston, mutta toisaalta keräämällä itse aineistoni saan juuri sellaista materiaalia, josta olen kiinnostunut. Onneksi vertaistukea ja ohjaajan apua on saatavilla, joten ajatuksia voi pyöritellä ja jalostaa yhdessä.

arki (Kielitoimiston sanakirja)

1. arkipäivä (1); muu kuin juhla-aika.

Arkena perhe ehti harvoin yhteiseen ruokapöytään.

2. jokapäiväinen elämä, arkielämä, jokapäiväisyys, tavallisuus, arkipäivä (2).

Matkustaminen on siinä työssä arkea.

Lounaat opiskelijaravintoloissa ovat usein hengähdystaukoja ja tärkeitä sosiaalisia tilanteita.

Juhlia voi vaikka näin.

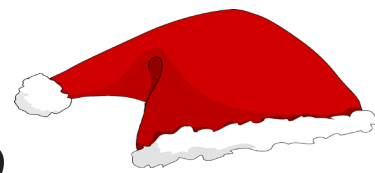
JUHLA

Nautin suuresti arjestani. Ajattelen, että arki on pääasiallinen elämänmuoto, joka on eri ihmisillä erilainen. Juhlan tullessa voi hetkeksi unohtaa arkihuolet ja keskittyä mukavaan yhdessäoloon. Pieniäkin asioita voi juhlia, etenkin kun pitkään aikaan se ei ollut mahdollista. Perjantaisin olen välillä hakenut luentojen välissä kirjaston kahvilasta perjantaipullan, ihan vaan koska on perjantai ja viikonloppu alkaa. Jokaisiin juhliin ei tarvitse juhlatilaa ja pitopalvelua, vaan usein esimerkiksi karkkipussi tai kiva tekeminen läheisten kanssa riittää.

Perusarkeenkin sisältyy juhlaa, eivätkä nämä kaksi suinkaan ole vastakohtia toisilleen. Ne täydentävät toisiaan ja auttavat ymmärtämään toistensa merkityksen. Lokakuun suurimpia juhlia olivat Sanen vuosijuhlat, joihin pääsi laittamaan päälle vähän parempaa seppälää. Onneksi ostin aikoinaan vanhojentanssimekon sillä silmällä, että sitä voi käyttää myöhemminkin, esimerkiksi juuri vuosijuhlissa. Mukavien juhlien jälkeen oli hyvä taas palata takaisin perusarkeen.

TEKSTI JA KUVAT: HANNA LEPPÄVUORI

Millainen joulu- sanelainen olet?

Vuoden suurin juhlapyhä kolkuttelee jo ovella. Fiilisteletkö joulua pitkään, oletko viima tipan lahjojen paketoija? Valitse jokaisesta kohdasta vain yksi vaihtoehto, vaikka useampikin sopisi sinuun. Tämä ei ole eksaktia tiedettä, joten suosittelen pitämään pilkkeen silmäkulmassa testiä tehdessä. ;)

JOULULAHJAT

- A) valmistan itse
- B) ostan ja paketoin ajoissa
- C) hankin viime tipassa
- D) eivät ole tärkeä osa joulusta minulle

JOULULAULUJEN KUUNTELUN (JA LAULAMISEN) ALOITAN...

- A) juhannuksen jälkeen
- B) marraskuussa viimeistään
- C) kuuntelen vain juhlapyhien ajan
- D) vasta joulukuussa

JOULUSIIVOT

- A) suunnittelen ja aloitan heti joulukuun alussa (ehkä jo marraskuun lopussa)
- B) teen viikossa
- C) ehdin hyvin siivota kaiken aatonaattona
- D) nääh, riittää että paikat ovat perusjärjestyksessä

SANEN JA CORPUKSEN PIKKUJOULISSA

- A) panostin teemapukeutumiseen
- B) tanssijalkaa vipatti jouluhittien tahdissa
- C) sain ähkyn jouluherkuista
- D) parasta oli jutella ihmisten kanssa

PARAS JOULUKARKKI ON...

- A) marmeladi (eli vihreä kuula)
- B) suklaa (mutta Fazerin vai Pandan?)
- C) ei karkkia vaan mieluummin joululeivonnaisia
- D) toffee

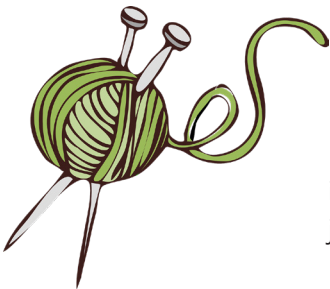
JOULULOMALLA

- A) neulon puikot kilisten
- B) syvennyn lukemaan (InSanea) ja/tai katsomaan leffoja
- C) ulkoilen paljon
- D) pelaan pelejä läheisten kanssa

JOULUN LOPPUMINEN...

- A) on hirveää! Ehkä voisin pitää joulukoristeet ystävänpäivään asti?
- B) ei ole heti joulun pyhien jälkeen, kellun vielä hetken lämpimässä tunnelmassa
- C) ei herätä sen kummempia tunteita, joulu on osaltani nopeasti ohi
- D) tuntuu uudelta alulta

TULOKSET

Eniten A-vastauksia: Himojouluttaja

Jouluvalmistelut ovat sinulle erityinen prosessi, joka innostaa joulun tunnelmointiin jo hyvissä ajoin. Kun joulukuusi tiputtaa neulasensa, ripustaudut siihen kuin omaan lapseen, etkä halua päästää irti.

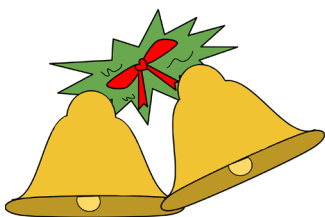
Eniten B-vastauksia: Perustonttu

Tykkäät kuunnella jouluhittejä ja antaa läheisillesi joululahjoja. Jouluisin sinut löytää sohvalta viltin alta suklaarasian ja huvitusten ääreltä.

Eniten C-vastauksia: Tehotiuku

Oli sitten kyse piparipurkin tyhjentämisestä tai joulusiivojen tekemisestä, suoritat joulun nopeasti. Jaksat jouluähkyssä hyvin myös pulkkamäkeen.

Eniten D-vastauksia: Joulupalloilija

Viihdyt muiden ihmisten seurassa ja palloilet joulussa mukana aivan kuin kimaltava pallo joulukuusessa. Valaiset joulun läsnäolollasi.

Olit sitten millainen joulun viettäjä tahansa, toivottavasti pääset lepäämään ja palautumaan juhlapyhien aikana! <3

Lukijoiden arkiniksit

Aamuinen herätysniksi: Laita herätyskello soimaan tiettyyn aikaan ja lähelle sänkyä. Pistä toinen hälytys puhelimeen noin 10 min herätyskellon herätyksestä eteenpäin. Jätä puhelin illalla riittävän kauas sängystä, jotta joudut nousemaan sängystä ja ottamaan useamman askeleen puhelimen luo. Varaa sängyn viereen jokin kiva ja helppolukuinen kirja (jota voi halutessaan lukea myös iltaisin ennen nukahtamista). Aamulla kun herätyskello herättää, sammuta se ja ota kirja käteen. Tue pää tyynyllä siten, että olet kohoasennossa. Ala lukea kirjaa, se herättää mukavan lempeästi. Kun puhelimen herätys soi, olet jo tarpeeksi virkeä noustaksesi sammuttamaan sen ja aloittamaan aamutoimet. Ehkäpä kirja koukuttaa niin paljon, että otat sen aamupalaseuraksikin. :)

Tiskaa astiat HETI, kun ne likaantuvat. Tiskivuori ei kerry isoksi, ja toimeen on helpompi ryhtyä.

Aikaisina aamuina kahvinkeitin kannattaa ladata valmiiksi jo illalla, säästää aikaa kivasti :)

Jos ei halua, että (juoksu)lenkille lähtiessä avain hölskyy ikävästi taskussa, niin kannattaa sujauttaa avain sukan varteen.

Tulevan ajankäytön suunnittelu on ainakin itselleni helpompaa tuijottamalla mieluummin mekaanista kuin elektronista kelloa. Pyöreä numerotaulu helpottaa eräänlaisen "visuaalisen mentaalikartan" piirtämistä arvioidusta ajankulusta.

Jos haluat oikeasti vetristää itseäsi, suosii dynaamista venyttelyä staattisen (aka perinteisen) venyttelyn sijaan.

Jos tekemistä ja muistamista tuntuu olevan paljon, teen aina listan ihan kaikesta mitä pitää tehdä. Kaikki sekavakin tuntuu paljon selkeämmältä näin!

KOONNUT: EEVI PULKKINEN

MUSIIKKIA JUHLATILAISUUKSIIN

Apulanta - Pöljä

Valmistujaiset, YO-juhlat

Ismo Alanko Säätio - Vituttaa

Kihlajaiset, häät

Darude - Sandstorm

Hautajaiset

Type O Negative - Who Will Save the Sane?

Sanen vuosijuhlat

Cypress Hill - Insane in the brain

InSanen julkkarit

TONI KUOSMANEN

VILLE MIETTISEN PUUJALAT

Mitä Black Sabbath teki, kun unohtivat keikalla suurimman hittinsä?
-Soittivat Varanoidin

Mitä naaraskarhu tilas ravintolassa?
-No bearnaisen kastiketta

Koirakaverukset ilmoittivat kiinnostuksensa koirakoulua kohtaan yhteishaualla.

Mitä aurinko sanoi kun sai kuulua turpaan?
-Kuumottaa

Mitä käki tekee tammitynnyrissä?
-Käy ja kukkuu

Bengalintiikeri meni Juhalle duuniin.
Siitä tuli juhanalainen.

Miten ujut meteorologit tervehtii?
-Ulkona salamo!

Vakavasti sairaalla espanjalaisella oli neuvottelut käynnissä eutanasian suhteen. Lääkäri tiedusteli häneltä mitä hän haluisi viimeiseksi ateriakseen, johon potilas vastasi: "Tapas nyt."

Miks Anthony Kiedis ei saanu telkkaria toimimaan?
-No ku tuli scart issue

Uuden sukupolven gangsterien keskuudessa trendaava äppi: Google Drive-by

Fuksiaiset 21.9.

Sanen Fuksiaisia vietettiin jälleen syyskuussa, ja uudet opiskelijat toivotettiin tervetulleiksi.

Yleisesti ottaen hauskaa oli (?) ja henkilövahingoilta vältyttiin. (??)

Kuvassa Sanen fuksit vuosimallia 2022 lähdössä kiertelemään ympäri Jyväskylää ripoteltuja rasteja. Fuksiaisten teemana oli "lapsuuden haaveammatti". Yhteensä rasteja oli seitsemän ja niillä muun muassa tietovisailtiin, pantomiimattiin ja pelailtiin sukkahousupalloa. Pukeutumiskilpailun voittajaksi valikoitui "delfiininkouluttaja". Tapahtuma päättyi Harjun portaille noin ilta puoli kymmenen hujakoilla, kun valat oli vannottu ja fuksilaulut karjuttu. Siitä sitten osa matkasi Lontooniin vielä jatkoille. Lontoonista päätoimittajaparilta ei löydy enää selkeitä muistikuvia.

Osma 25.-27.11.

Mielenkiintoisia luentoja, railakkaita illanviettoja, jännittävä rastikierros, hurmokselliset sitsit.

Tampereen Osmassa juhli yli 200 fennistiä!

Marraskuussa matkattiin Osmasfäärin tuolle puolen, kun Tampereella juhlistettiin kaikkien aikojen suurinta Osmaa. Uni jäi vähälle, mutta mitä parhain porukka piti mielen virkeänä. Tämän vuotisen kilpailun kärkisijojen pistemäärät olivat hyvin lähellä toisiaan. Kolmanneksi kohosi Täky ry, ja me Sanelaiset nappasimme huikean hopeasijan! Voittajaksi selviytyi tällä kertaa Suma ry! Suuret onnittelut vielä kerran Ouluun. Oulu oli päivän sana, sillä kyseinen kaupunki on tapahtuman seuraava etappi keväällä 2023. Meinasivatpa Sumalaiset jo melkoisesta yleisön paineesta paljastaa teemansakin, mutta pitivät kuitenkin toistaiseksi vielä suut supussa. Innolla jääme odottamaan seuraavaa kertaa, koska onhan Osma fennistin parasta aikaa!

KALATARINA

Tämä tarina perustuu tositapahtumiin; puhutaan siinä vähän kaloistakin. Tosin kunnan kalatarinan tavoin mukana on kuitenkin ehkä **piientä värikynää**.
Mistäs noista aina tietää.

Kertomuksemme alkaa Persian helmestä, Pizzeria Pasargadista eräänä ankeana syyskuisena iltana. Demus ja Osmo-Kosma istuvat loosissa ja venailevat Jarskia ja Ränää, jotka ovat jo 20 min myöhässä.

Osmo-Kosma: "Mikäs niil kahel nyt oikein kestää?"

Demus: "Ränä pisti viestii, et se luuli tän olevan tuntii myöhemmin."

Osmo-Kosma: *miehekäs ähkäisy*

Demus: "Nii ja sen piti hakee viel Jarski samal. Hää on venannu varmaan nyt puol tuntii pihal, lol."

Samassa Jarski ja Ränä astuvat sisälle pizzeriaan. Ränä fistbumppaa joka jannun läpi.

Ränä: "Mitä äijät? Sori mä olin ihan eri aikataulus jostain syystä."

Demus: "Joo ei mtn. Tarvi saunan taakse viii ehkä kuitenkin. Tällä kertaa."

Osmo-Kosmos: "Pupuhuhtaan vois kyl muiluttaa."

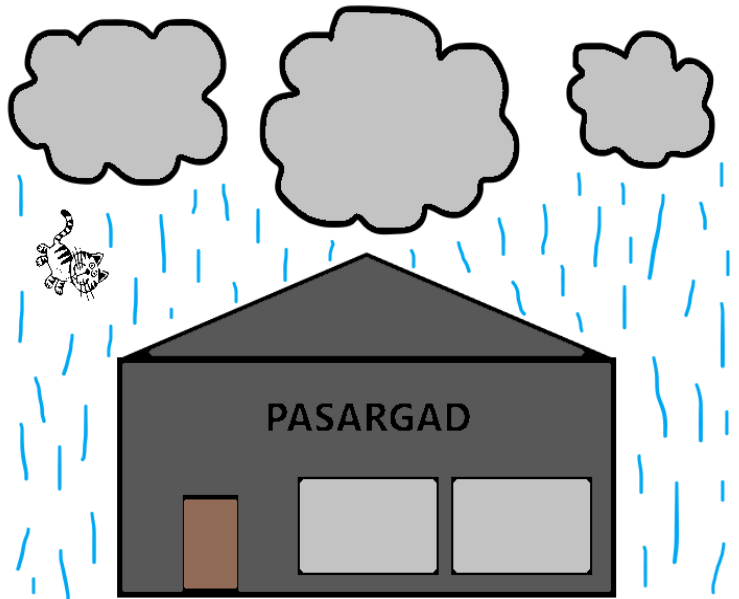
Keskustelu siirtyy nopeasti siihen mikä on aina mielessä.

Osmo-Kosma: "Tääl on ihan helvetin isot pitsat."

Ränä: "Kaupungin isoimmat."

Demus: "Mehevimmät."

Jarski: "Gluteenittomat on sit taas jotain matkakokoa..."

Pitsojen saapuessa tehdään pakolliset kokovertailut. Kun murua on saatu vähän rinnan alle, Ränä alkaa kyselemään hieman lehtihommista.

Ränä: "Mikä sen sun päätoimittaman lehen nimi olikaan?"

Demus: "Järjessä."

Ränä: "Ookkei, mikä meno: onko lehen teema jo päätetty?"

Demus: "Ei oo, ensin pitäis löytää joku toinenki päätoimittamaan tai muuten mä saan veritulpan. Fuksei yritin mut ei uskaltanu. Vielä. Haluisit sä tai Jarski lähtee?"

Jarski: "Ei mul oo oikee aikaa, liikaa kaikkee muuta."

Ränä: "No en mäkään oikein päätoimittamaan viitti, on nii paljo hommaa, mut voin kyl tulla auttaa taittamisessa ku sitä ennenki tehny. Ja jonkii yksittäisen jutun voisin tehdä."

Demus: "Nii sä taisit viimeks puhuu et tekis mieli päästä vähän arvostelemaan jotain, antamaan takasin isän kädestä ku ollu nyt vaan ottavana osapuolena."

Ränä: "Nii joo, sitähan se just mieli tekis. Tai sit jotain ränttiä."

Osma-Kosma: "Sulle joku ränttinurkkaus seuraavaan lehteen... tai puuhanurkkaus."

Demus: "Ykkrym-Ukkramin puuhanurkka, siinä ois sitä jotain!"

Ränä: "Se on lapsilta kiellettyä materiaalia se."

Jarski: "Voi olla aikuisiltakii."

Demus: "Meil oli muuten Joensuussa semmonen ainejärjestölehti kerran, jonka teema oli äksäksäks."

Ränä: "Jaa mitä että?"

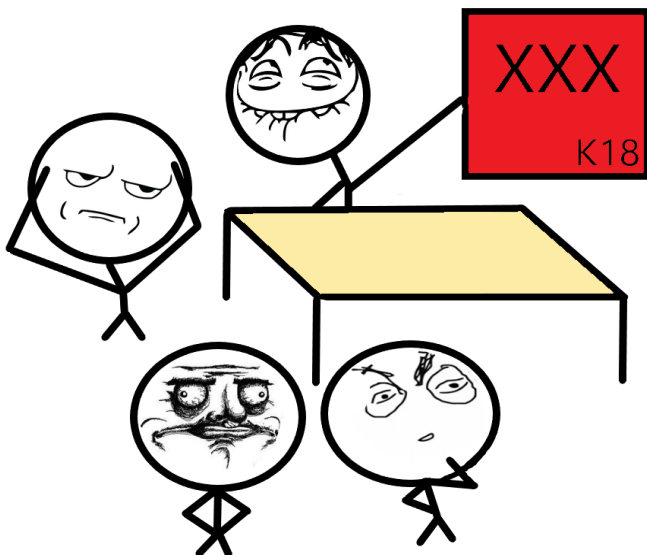
Osma-Kosma: "Ai siis..."

Demus: "Nii siis erotiikkateemanen."

Jarski: "Mmitääh..."

Demus: "Kattokaa voin näyttää kuvii."

Demus kaivaa netin syövereistä esille lehden kyseisen numeron ja vilauttelee sitä muille.

Demus: "Täs se ois pojat, tsiigatkaa. Tos on esim. tommonen fleshlight-arvostelu."

Osma-Kosma: "Siis mitä helvettiä."

Demus: "Tiä paljonko rahaa tohon oli menny. Mut sit hei tääl on strippausvinkkei. Ja kas, täält löytyy alast..."

Jarski: "Joo ehkei kuitenkaan noin radikaalii teemaa tähän lehteen?"

Demus: "Nii... ei voinu kattoo silmiin laitoksen henkilökuntaa ainakaan puoleen vuoteen ton jälkeen. Tuli myös hienovarainen vihjaus, että voijjaa jättää seuraaval kerral toimittamatta lehti kahvipöytään."

Ränä: "Ihan syystäki. Mut hmm... joku hauska teema ois kyl hyvä keksii. Ei ehkä ihan noin provosoivaa."

Osma-Kosma: "Sepä se."

Ränä: "Miten ois kalat? Jos lehen teemana on kalat, niin sen mä voin kirjottaa vaikka ihan kokonaan. Alan päätoimittajaksi, saatana. Vaikkei ees kysyttäis. Heivaan kaikki muut duuniasiat helvettiin ja omistan koko elämäni tälle."

Demus: "Lähetsä sit sponsaa lehtee?"

Ränä: "Pistän kokosivumainoksen omasta pärstästä."

Osma-Kosma: "Ostaisitko tältä mieheltä kalalehden?"

Jarski: "Jättäsin ehkä välistä."

Osma-Kosma: "Sitte sitä lehtee vartenhan vois käydä haastatteles tot läheist Kalaliike Mäkisen omistajaa. Sieltähän vois saada ihan ammattilaisen näkökulmaa kalajuttuihin."

Ränä: "Tehny muutenki aina mieli käyä siel ja kattoo mikä sen paikan ihan oikea bisnes on."

Jarski: "Kyllä. Sit jotain kalanmaistelujuttuja tehään lehteen myös."

Demus: "Vuosisjuhliinhan kuuluu se sillis. Saiskohan Mäkisestä meille sinne sponsin?"

Ränä: "No ainaki sielt vois ostaa tarveaineet."

Demus: "Vai syödäänks silliksel ylipäänsä sillei?"

Osma-Kosma: "Kyl nyt nimen perusteel luulis, ainaki ennen vanhaan vedetty menemään."

Ränä: "Sit hei lehti täyteen myös kalavisoja ja -arvosteluja luonnollisesti. Suomen maukkaimmat kalat, kauneimmat kalat, mitä näitä nyt on."

Jarski: "Oodi kaloille."

Demus: "Joo ja puheenjohtajan palstan sijaan pistetään kalamestarin palsta. Siellä ei toivotella hyviä opiskeluhetkiä vaan antoisia kalastusretkiä."

Ränä: "Mul on semmonen kalastushattukii."

Osma-Kosma: "Se vaan päähän. Sit vaan kuva mis ollaan haavi auki."

Demus: "Itel oli pieneen semmoset kalapelikortit. Niillähän leikittiin koska tylsää oli. Opin monii hyödyllisii sanoja, esim. suutari, turpa ja teisti. Onkohan se kovinkii uskonnollinen kala, hahaha?"

Kalavitsit lentelevät jonkin aikaa puoleen ja toiseen, kunnes koittaa viimein aika yrittää palata altaan syvästä päädyistä takaisin kuivalle maalle.

Demus: "Mut joo, nyt vähän ryhtii tähän. Mikäs se lehen teema nyt vois aikuisten oikeesti olla?"

Ränä: "No eiks se nyt oo se kalat. Näinhän me päätettiin."

Demus: "En usko, että meidän lukijakuntaan hirveesti vetoais kala-aiheinen lehti."

Ränä: "No sit joku metsästys."

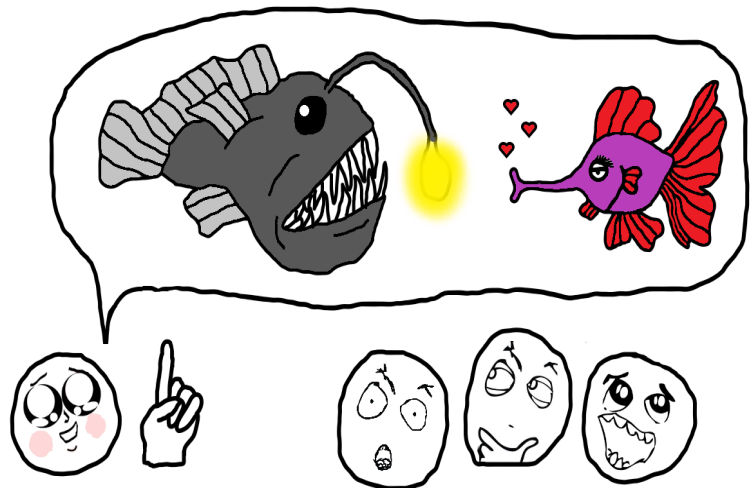
Demus: "No se nyt viel vähemmän."

Osma-Kosma: "Ainejärjestö sais kyl hyvää julkisuutta siitä kalahommasta. Kuinka moni ainejärjestö on muka yhtä dedikoitunu kaloille? Päästäis lööppeihin."

Demus: "Saatas jotkuu hullunpaperit."

Jarski: "Eiköhän se oo muutenki vaan ajankysymys enää."

Demus: "Must silti tuntuu, et täst pitäis tulla koko ainejärjestön näkönen lehti. Puheenjohtaja vetää hirteen, jos aletaan liikaa pelleilemään lahnojen kanssa. Kuitenki toi on vähän niinku meidän edustus ulospäin toi lehti."

Tätä toteamusta seuraa hetken mielteliäs hiljaisuus, kunnes Osma-Kosma päräyttää.

Osma-Kosma: "Paljonkos se päätoimittajan homma nyt oikein vaatii?"

Demus: "No ei paljoo. Pidät starttipalaverin, keksit teeman ja sit alat ahistelee ihmisiä kirjottamaan lehteen. Sit ku dedis jutuille lähenee, nii kiihdytä ahistelutahtia samassa suhteessa liukuen ihmisten suoraviesteihin yhä rohkeammin. Sitten taittohuuruissa panikoit ja keksit väkisin kaiken maailman kalatarinoita ja munavitsejä täytteeksi. Lopuksi sitten ihmettelet mitä tuli taas tehtyä, kun lehti ilmestyy painosta eikä ketään naurata ja ihmiset välttelevät katsekontaktia kanssasi. Joulukorttejakaan ei postista tupsahda totuttua määrää. Eli edes sitä yhtä äidiltä ja isältä."

Osma-Kosma: "Joo... okei okei... hyvält kuulostaa. No voin mä tohon hommaan lähtee, mikä ettei."

Demus: "NOOOICE, alright! Kättä päälle."

Demus ja Osma-Kosma lyövät kättä päälle ja homma on sitä myöten selvä. Jarski ja Ränä toimivat virallisina todistajina, Pasargadin henkilökunta epävirallisina.

Jarski: "Se on nyt siinä."

Osma-Kosma: "Näinhän se on sovittu, pitsan äärellä."

Demus: "Paikoista pyhimmällä."

Ränä: "Mut tekkää kalalehti nyt sitte."

Demus: "Siis nyt hemmettiin noitten fisujen kaa, ei helvetissä tehdä. Enkä mä sitä yksin nyt enää voi päättää, ku Osma-Kosmast tuli toinen päätoimittaja. Me ollaan keskenään tasavertaisessa asemassa. Sanos nyt noille."

Osma-Kosma: "Kyl me voitais tehdä."

Demus: "No sitähan minäk... mitä?"

Osma-Kosma: "Lol mitäs otit mut tähän hommaan XDD"

Kaikki muut paitsi Demus hörähtelevät tilanteelle.

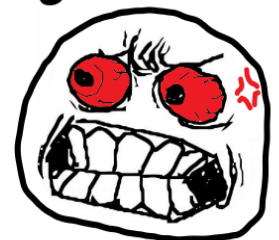
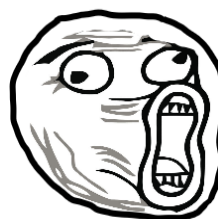
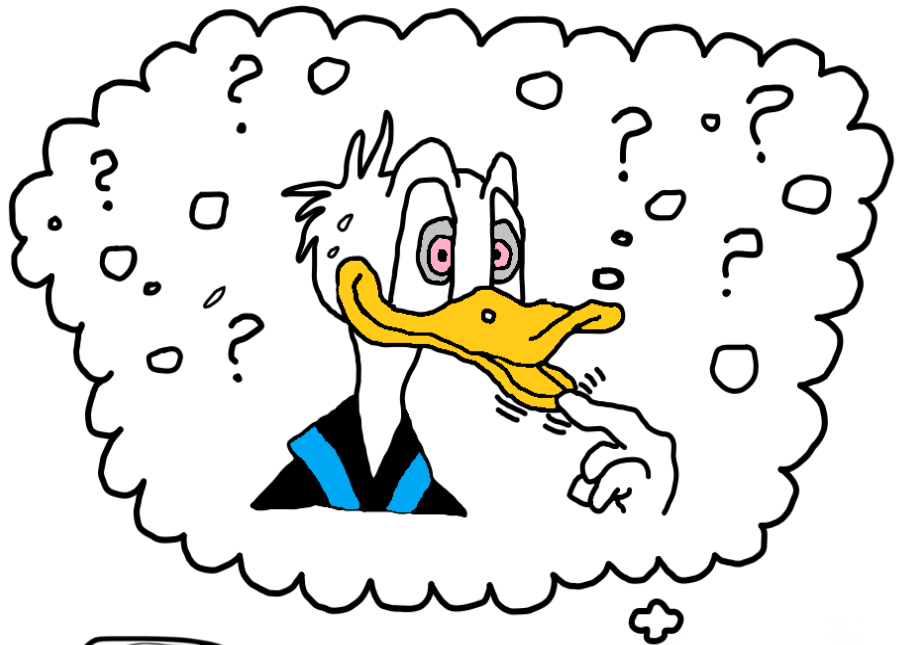
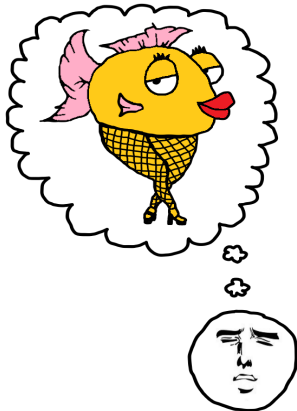
Demus sen sijaan ottaa tässä vaiheessa aikalisän vetäen syvään henkeä ja punnittelee eri vaihtoehtoja. 'Ehkä sitä voisi kokeilla', Demus miettii, 'jos vaikka piilottaisi lehteen jonkii kalankuvan nii pysyy noikii tyytyväisinä... sillee vähän ku Apu-lehdessä luurailee kolme Jallua... Toisaalta ei se välttämättä riitä. Sit tulevaisuudessa vaatimukset vaan kovenee. Se kun antaa pirulle pikkusormen niin koko käsi lähtee...

Eikun mutta hetkinen. Ehkä sitä pitäisi keksiä jokin semmoinen kalajuttu seuraavaan lehteen, joka on niin hölmö, lapsellinen, mauton ja inside, ettei kenelläkään ole mitään halua saada sille enää jatkoa. Loppuu ainaki kalavaatimukset. Mutta mistä sitä sellaisen luovan mielentilan nyt tähän taikoisi? Ei sellaisia juttuja pilapuodeista ostella.'

Ränä: "Äh joo sori, mä unohin muuten ottaa lompakon mukaan. Voiks joku piffata? Demus hei, mites ois uuen teeman kunniaks?"

Demuksen päässä tuntuu jokin antavan periksi ja silmään tulee verenpurkauma. Onneksi ei käynyt mitään sen pahempaapaapaapaaaaa

TEKSTI JA KUVAT: TEEMU RAINAMAA

Tässä muuten lehden alkuperäinen kansi, jos kohtalo ei olisi puuttunut peliin.

Vinkkinä seuraaville päätoimittajille, että joskus on helpompaa ja ennen kaikkea turvallisempaa vain vähentää lehden sivumäärää kuin keksiä väkisin juttuja yön pimeinä tunteina.

Horoskoopit

Mietityttääkö oma kohtalo? Etkö tiedä, mitä tehdä? Huoli pois, sillä tässä on tulevaisuutesi pähkinänkuoressa.

OINAS (20.3.-19.4.)

Opiskelu voisi sujua paremmin, jos vetäisit syvään henkeä ja keskittyisit edessäsi oleviin tehtäviin. Keskeneräiset sukat ja uusi kiipeilyharrastus voivat odottaa sen verran, että saat parit tehtävät pois alta. Sen jälkeen voi taas keksiä uuden projektin!

LEIJONA (23.7.-22.8.)

Muista, ettei villieläintä voi sulkea häkkiin. On siis aika siirtää katse pois omasta navasta ja keskittyä uusiin asioihin. Millainen maailma betoniviidakon ulkopuolella avautuu?

HÄRKÄ (20.4.-20.5.)

Älä nuku onnesi ohi, sillä elämäsi paras kakkupala voi olla jo ovesi takana. Muista sitä vastaanottaessasi antaa Wolt-kuljettajalle iso tippi.

NEITSYT (23.8.-22.9.)

Olisiko vihdoinkin aika purkaa kasautuneita paineita? Ensi vuonna on paikallaan uuden liikuntaharrastuksen aloittaminen. Ilmajooga on kuulemma todella vapauttava laji.

KAKSONEN (21.5.-20.6.)

Ensi vuonna sinusta löytyy aivan uusi, syvällisempi puoli. Jatkuvan iloittamisen sijaan huomaat stressaantuvasi helposti, eivätkä juhlat enää houkuttele samalla tavalla kuin ennen. Toivottavasti kaksoisolentosi auttaa kasautuvien tehtävien kanssa, jotta saat elämänilosi takaisin.

VAAKA (23.9.-22.10.)

Opiskellako vai bilettääkö? Siinäpä vasta pulma. Kerro muutkin elämäsi pulmat pehmoleluillesi ja odota, että ne vastaavat. Ehkä keksit ratkaisun siihen mennessä. Pulma ratkaistu!

RAPU (21.6.-22.7.)

Itkettäkö koulutyöt? Apu löytyy lähempää kuin arvaatkaan. Ensi vuonna sinuun ottaa yhteyttä jokin uusi taho, joka voi muuttaa koko elämäsi. Tai sitten se on puhelinmyyjä.

SKORPIONI (23.10.-21.11.)

Ilmassa puhaltavat uudet tuulet – vai oliko se vain aika juoksemassa silmiesi edessä? Älä huoli, rentoudu teekupposen ääressä ja hengitä syvään hyvässä seurassa. Ja istu siinä viikko.

JOUSIMIES (22.11.-20.12.)

On aika päivittää vanhanaikainen tekniikka uuteen. Vaikka vanhassa on puolensa, voi uusi osoittautua vielä tehokkaammaksi. Ilman toimintaa ei tapahdu muutosta, ja siksi päänsisäinen ajatustyö ansaitsee nyt kohdata päivänvalon.

VESIMIES (20.1.-18.2.)

Onko sinulla ollut vaikeuksia tasapainotella elämääsi? Kannattaa harkita tasapainoilun aloittamista! Se ei ainakaan lisää painoa olemassa olevaan kuormaan, vaan pikemminkin tasoittaa sitä.

KAURIS (21.12.-19.1.)

Älä pakene uutta ja pelottavaa. Se voi osoittautua yllättävän siedettäväksi vaihtoehdoksi. Tai sitten se uusi on aivan kamalaa. Mutta ei sitä tiedä, ennen kuin kokeilee. Ehkä kokeilemalla keksit koneen, jolla ei tarvitsisi kokeilla enää mitään! Eikun hommiin.

KALAT (19.2.-19.3.)

Blub blub. Blub blub blub blubblub, blub blubblub blub blublublub. Blub blubblub blub blubblubblub. Blub blubblub, blub blubblub blub. Blub!*

*Voit hyötyä uusien kielten opiskelusta yllättävissä yhteyksissä. Vaikka Viron risteilyllä. Muista juoda vettä!

LAATINEET: NONONESA

*Sanen entinen puheenjohtaja
Tuomo Niiranen pudotti
Osmassa pommin.*

KUVAN MUOKANNUT: RONJA BOMAN

*Edelleen korvissa soi ja
hampaissa särisee.*

Encore à la Kimmo

SUKLAINEN MANNAPUURO

4 annosta

1 litra kevytmaitoa

1 dl mannasuurimoita

$\frac{3}{4}$ dl sokeria

3 rkl tummaa kaakaojauhetta

$\frac{1}{4}$ tl suolaa

1. Kuumenna maito kiehuvaaksi, varo kuitenkin polttamasta sitä pohjaan.
2. Sekoita mannasuurimot, kaakaojauhe sekä sokeri keskenään ja lisää ne kuumennetun maidon sekaan sekoittaen sitä samanaikaisesti.
3. Kiehauta ja anna hautua matalalla lämmöllä 10 minuuttia tai kunnes seos alkaa muuttumaan puuromaiseksi.
4. Mausta suolalla ja tarjoa jäädytettynä marjojen, kermavaahdon tai vaniljakastikkeen kanssa.

